DOCUMENT RESUME

ED 246 685 FL 014 499

AUTHOR Markatos, John; And Others
TITLE Social Studies Units: An Idea Becomes Law [and] The State; Forms of Government and Political Systems. English-Vietnamese.
INSTITUTION Bilingual Education Service Center, Arlington Heights, Ill. Indochinese Center for Material Development and Training.
SPONS AGENCY Illinois State Office of Education, Chicago. Dept. of Bilingual Bicultural Education.; Office of Education (DHEW), Washington, D.C.
PUB DATE 79
NOTE 77p.; For related documents, see ED 177 847, ED 180 221-224, FL 014 497, and FL 014 500. The document may not reproduce clearly.
PUB TYPE Guides - Classroom Use - Materials (For Learner) (051) -- Multilingual/Bilingual Materials (171) -- Guides - Classroom Use - Guides (For Teachers) (052)
LANGUAGE Vietnamese; English

EDRS PRICE MF01/PC04 Plus Postage.
DESCRIPTORS Bilingual Instructional Materials; *Government Role; Immigrants; *Indochinese; Intermediate Grades; Laws; Legal Education; *Legislation; Political Science; Refugees; Secondary Education; *Social Studies; *Supplementary Reading Materials; Teaching Guides; *Vietnamese

ABSTRACT

Two secondary level social studies units concerning two aspects of American democracy, the legislative function of Congress and the basic forms of government and political systems, are translated into Vietnamese and adapted for intermediate and secondary instructional levels. They had originally been produced in Spanish and English for the federal bilingual education project. The text is divided into two sections. The first, entitled "An Idea Becomes a Law," includes information for the teacher; an introductory note to the students; information on how an idea is introduced in the legislature, bills and House committees, bills and Senate committees, and presidential action; a glossary, worksheets; and a test. The second section, entitled "The State; Forms of Government and Political Systems," contains information for the teacher; a note to the students; an introduction to the content; information about the origins of the state, forms of government, and political systems; a glossary; worksheets; and a test. The text is presented first in English and then repeated in Vietnamese. (MSE)

****
* Reproductions supplied by EDRS are the best that can be made *
* from the original document. *
****

ED246685

Social Studies Units:

- An Idea Becomes a Law
- The State; Forms of Government and Political Systems

English—Vietnamese

"PERMISSION TO REPRODUCE THIS MATERIAL HAS BEEN GRANTED BY

Bilingual Ed. Service Center

TO THE EDUCATIONAL RESOURCES INFORMATION CENTER (ERIC)."

U.S. DEPARTMENT OF EDUCATION
NATIONAL INSTITUTE OF EDUCATION
EDUCATIONAL RESOURCES INFORMATION CENTER (ERIC)

This document has been reproduced as received from the person or organization originating it.
Minor changes have been made to improve reproduction quality.

Points of view or opinions stated in this document do not necessarily represent official NIE position or policy.

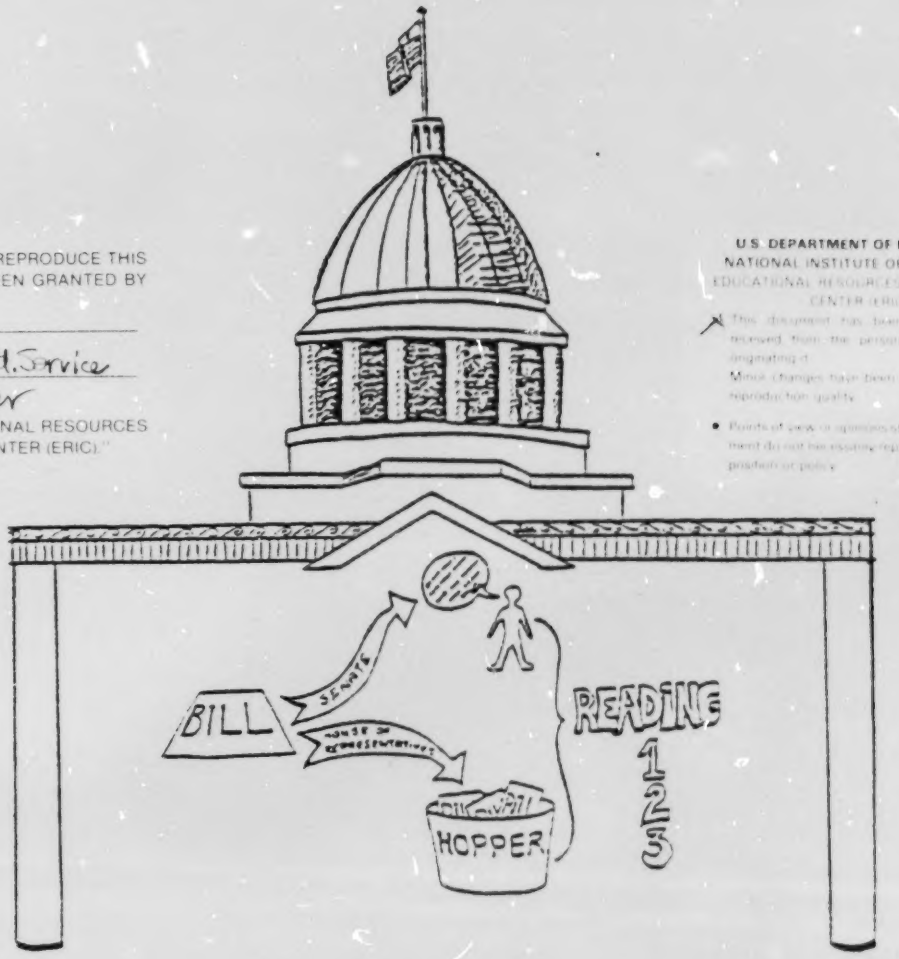

FL014 499

Indochinese Center for Material Development & Training
500 South Dwyer Ave., Arlington Heights, IL 60005

Social Studies Units:

- An Idea Becomes a Law
- The State; Forms of Government and Political Systems

English—Vietnamese

English—John Markatos
Vietnamese—Hung Huu Nguyen
Nhuong Thi Van Nguyen

Indochinese Center for Material Development and Training
Bilingual Education Service Center
500 South Dwyer Avenue
Arlington Heights, Illinois 60005

Foreword

Since the beginning of the influx of Indochinese students into the U.S. educational system, teachers and administrators have needed curriculum materials in the language of these students. Over the years, the need for usable instructional materials has not abated but rather has increased as more Indochinese students arrive and become part of the U.S. classroom population.

Therefore, the Indochinese Center for Material Development and Training has identified and selected for translation two units of the Learning Achievement Packages: "An Idea Becomes Law" and "The State: Forms of Government and Political Systems." The units are designed for use in courses on American democracy and contain information on the legislative function of Congress and the basic forms of governments and political systems.

Originally, these two LAPs units were written in English and Spanish and produced by the Calexico Intercultural Design, and ESEA Title VII Bilingual Project. The Indochinese Center has obtained permission to reprint the English version and translate them into Cambodian, Hmong, Laotian, and Vietnamese. The translations have been adapted to make them appropriate for the intermediate and secondary levels of instruction.

Acknowledgments

The Indochinese Center for Material Development and Training, funded by the Illinois Office of Education-Bilingual Section under an Indochinese Refugee Assistance Grant, wishes to acknowledge the contributions of the following people from the Minnesota public schools and the social service agencies who served as resource consultants and translators:

Sokhan Khouth (Cambodian)
Chia Vang (Hmong)
Dang Her (Hmong)
Meng Vongkhamdeng (Laotian)
Hung Huu Nguyen (Vietnamese)
Nhuong Thi Van Nguyen (Vietnamese)

The Center extends a special acknowledgment to Mr. Hung Nguyen who served as liaison and coordinator during the translation of the units.

The Center also appreciates the cooperation of Calexico Intercultural Design for granting permission to translate and reprint these two Learning Achievement Package units and the ESEA Title VII Midwest Resource Center for typesetting the English versions of the units and reproducing these materials.

Shinae Chun
Project Coordinator
Indochinese Center for Material
Development and Training

TABLE OF CONTENTS

PAGE

FOREWARD

ACKNOWLEDGMENTS

AN IDEA BECOMES A LAW

Information for the Teacher 2
To the Students 2
The Idea and Its Introduction 3
Bills and House Committees 4
Bills and Senate Committees 6
Presidential Action 7
Glossary 7
Worksheets 8
Test 12

THE STATE: FORMS OF GOVERNMENT AND POLITICAL SYSTEMS

Information for the Teacher 18
To the Students 18
Introduction 19
Origins of the State 20
Forms of Government 21
Political Systems 23
Glossary 24
Worksheets 25
Test 30

MỘT Ý - TƯỞNG TRỞ THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT 34-49
(AN IDEA BECOMES A LAW)

QUỐC-GIA; TỔ-CHỨC CHÁNH-QUYỀN VÀ THỂ-CHẾ CHÁNH-TRỊ 54-70
(THE STATE: FORMS OF GOVERNMENT AND POLITICAL SYSTEMS)

MỤC - LỤC

TRANG

MỘT Ý - TƯỞNG TRỞ THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT
(AN IDEA BECOMES A LAW)

Lời mở đầu dành cho quí-vị giáo-sư 34
Cùng các em học-sinh 34
Ý-tưởng và sự trình-bày ý-tưởng 35
Những dự-luật và những uỷ-ban thuộc Hạ-viện 37
Những dự-luật và những uỷ-ban thuộc Thượng-viện 39
Hành-động của Tổng-Thống 41
Từ-ngữ Anh-Việt đối-chiếu 42
Bài-tập 43
Bài trắc-nghiệm 49

QUỐC-GIA; TỔ-CHỨC CHÁNH-QUYỀN VÀ THỂ-CHẾ CHÁNH-TRỊ
(THE STATE; FORMS OF GOVERNMENT AND POLITICAL SYSTEMS)

Lời mở-đầu dành cho quí-vị giáo-sư 54
Cùng các em học-sinh 54
Nhập-đề 56
Nguồn-gốc của quốc-gia 58
Những hình-thức của chánh-phủ 60
Những hệ-thống chánh-trị 61
Từ-ngữ Anh-Việt đối-chiếu 63
Bài-tập 64
Bài trắc-nghiệm 70

An Idea Becomes a Law

Information for the Teacher

Rationale

A study of the legislative function of Congress will serve to provide information and facts that have been vague in the minds of students who have studied it earlier. In addition, it will allow the student to discover that ideas for laws are in the jurisdiction of all citizens. The making of laws by the people's elected representatives is the business of our government; it is democracy in action. To understand the legislative process, the passing of bills, is to know how our government operates.

Primary Idea

The passage of laws in a democracy is a slow and deliberate process. Many people are involved; some support the proposed laws and others oppose them. This directly contrasts with dictatorships where an executive proclaims laws quickly and efficiently.

Behavioral Objectives

1. Given 20 statements that contain four responses at the end of the statement, the student will select the correct responses with 80 percent accuracy.
2. Given 15 True-or-False statements, the students will identify the correct responses with 80 percent accuracy.
3. Given a series of worksheets dealing with the making and passage of laws, 80 percent of the students, with 80 percent accuracy, will complete the worksheets from memory or by seeking answers in the reading assignment.

Entry Skills

1. English reading at about the sixth-grade level is required.
2. An ability to express opinions and ideas in relation to the transformation of an idea into a law.
3. An understanding of all the possible steps a bill may go through before it becomes a law.

To the Students

In this exercise, several differences between the powers of Congress and the powers of the President in the law-making process are presented. In addition, the various stages in the legislative procedure that all bills must pass through are outlined and discussed.

As you progress through the material, you will find exercises to do. An effort has been made to make the exercises meaningful to you. Most importantly, the legislative function of Congress—although an immense and important job—is not beyond our understanding and interest. It is to our advantage, in fact, to familiarize ourselves with the role of the citizen in the transformation of an idea into a law.

An Idea Become a Law

All legislative powers herein granted shall be vested in a Congress of the United States which shall consist of a Senate and House of Representatives.

Section 1 of Article 1
Constitution of the
United States of America

The Idea and Its Introduction

The Constitution of the United States has mandated to the Congress the responsibility of making the laws of the land. In keeping with the principles of democracy, the authors of our Constitution wished for the representatives of the people to make the laws for the people. In this unit we will see how this immense and awesome job is accomplished.

Origination of Bills

The making or passing of a law is in the jurisdiction of the Congress, but the ideas for laws are in the jurisdiction of all citizens. Very few of the *bills* (proposed laws are called bills) introduced in Congress are actually written by congressmen themselves. Each term of Congress, some 20,000 bills are introduced. Where do bills originate?

1. Many of the most important measures originate in the Executive Branch of government. Early in each session of Congress, usually in January, the President appears before a joint session of both houses of Congress to present his "State of the Union" message. In this speech he describes the condition of the nation and recommends the actions he believes would improve the nation's well-being. At other times the various departments of the Executive Branch present bills which they consider necessary.
2. Interest groups propose many of the bills considered by Congrss. Veterans' organizations, for example, sponsor bills providing more benefits for veterans. An educational association may sponsor a bill requesting funds for bilingual education. A labor union may want a law providing stricter safety regulations in its industry. Business groups may want government protection from foreign competitors in the form of import quotas or high tariffs. These groups are called *interest groups* or *pressure groups* because they represent a specific cause and apply pressure on Congress to achieve their goals.
3. Private citizens also write bills. If enough constituents—the voters in a district which a congressman represents—request a law, their representative usually obliges by introducing the bill. A congressman is usually quite responsive to the wishes of his constituents because they hold the key to his next term of office. The power of their vote is very strong.
4. Congress does initiate many bills but this is commonly done by the committees of the House of Representatives and the Senate. Each committee is composed of congressmen who study particular areas of legislation and who are experts in the area. Bills actually written in Congress are thus drafted by the committees rather than by individual congressmen.

House and Senate Bills

Although the ideas for a bill itself may be the product of anyone, only a congressman may actually introduce a bill.

1. In the House of Representatives this is done by dropping the bill in the *hopper*, a large box which hangs at the edge of the clerk's desk.
2. In the Senate a bill is introduced orally by a senator addressing the presiding officer of the Senate, referred to as the "chair."

On the opening day of a session as many as 2,500 bills may be crammed into the hopper. A term begins on January 3 and lasts two years until the next elections. Each year on January 3 the Congress begins a new session.

Bills and House Committees

Readings of Bills

Let's assume a bill is introduced in the House of Representatives. From the hopper the clerk of the House gives each bill a short title (a summary of its principal contents) and assigns it a number: H.R. 2001 would be the 2001st bill introduced in the House of Representatives during the congressional term. The bill then receives its first "reading." Each bill that finally passes either house gets three readings. Normally, the readings are by title and number only, except for important or controversial measures. These are usually read in full, line by line, at the second reading during debate.

Committee Work

After the first reading, the Speaker of the House—as the presiding officer—assigns the bill to the proper standing committee for study. Usually the subject of the bill determines which of the 20 standing committees in the House of Representatives will study it. A bill establishing a new national park for example, will be sent to the Committee on Interior and Insular Affairs. A bill to raise the tax on gasoline will be sent to the House Ways and Means Committee which studies tax bills. (All bills dealing with taxes must begin in the House.) In some cases, however, the Speaker has a choice of two or more committees that are interest in the bill. If the Speaker takes a personal interest in the measure, he may assign it to the committee that is most likely to handle it the way he wishes. This power makes the Speaker a particularly powerful and important member of the House. If he wishes to dispose a bill he opposes, he may assign it to a committee he knows will kill it. In such a case, the bill is *pigeonholed* and never sent back to the full House for further action.

Subcommittee Work

The bills that are considered, however, are carefully examined. Weeks may be spent in studying the merits of a bill. Most committees work through subcommittees, actually "committees within committees" which specialize in the various areas of legislation. Thus a bill creating a new national park, which has been assigned to the Committee on Interior and Insular Affairs, may be sent to that committee's subcommittee on parks and recreation.

Hearings

On the more important or controversial measures, the committee or subcommittee will hold hearings. *Hearings* are meetings called to consider a bill. Some hearings are called public sessions and are open to the public; others are called executive sessions and are held in private. Witnesses appear at the hearing to give testimony for or against the bill. Some witnesses may be *lobbyists*, men and women paid to represent an interest group's point of view. The testimony of lobbyists, experts in the area to be legislated, letters and telegrams from private citizens, help the committee decide the fate of the bill. Occasionally, a subcommittee makes a *junket* (trip) to the area to be affected by the measure. At the end of the hearing, the committee must either reject, accept, or possibly rewrite the bill.

Legislative Procedure

All bills must pass through various stages in the legislative procedure. To have an understanding of this procedure, let us follow the path of a bill through the House.

1. When a bill's turn comes up, it is given its second reading. In the case of important measures, they are read line by line, in full. Debate on the bill can now begin.
2. The time spent in debate is divided evenly between those members in favor of the bill and those who oppose it. Speeches in the House are limited to five minutes per member.
3. Before a final vote is taken, the members of each party may meet together and hold a conference, or *caucus*, to decide their party's position on the bill. If the parties caucus, the bill is rescheduled for the final vote.
4. On the day of the final vote, a third reading occurs. This third reading is the number and title of the bill only.
5. Finally the House votes. The voting can occur in several different ways. It may be taken as a *voice vote*, those in favor shout "aye" and those against shout "nay." It may be taken by a *standing vote*; first those in favor stand and then those opposed stand.
6. Finally a *roll call vote* may occur. This only happens if at least one fifth of the members present demand it. On a roll call vote the Clerk of the House reads the roll and members are recorded in favor of the bill or against it, present but not voting, or absent. For a bill to pass, it must receive a majority of the votes cast by the members present.

Summary

As mentioned earlier, most bills are pigeonholed, and the majority of those recommended for passage have been rewritten to some extent. After being sent back to the House, the bill is placed upon the House calendar, which contains a list of the bills in the order in which they are to appear before the House. If the bill passes, it must then follow a similar procedure in the Senate.

Bills and Senate Committees

Similar Steps in Legislation

The steps in the legislative procedure are similar in each house, so we will not follow the path of a bill through the Senate as we did through the House. When a bill is introduced in the Senate by a Senator or arrives from the House, it is given a number, a title, a first reading, and is sent off to the appropriate committee. In the Senate, committee or subcommittee bills face the same procedure as in the House committees. They may be pigeonholed, studied, held up in hearings, rewritten, and then passed back to the Senate or rejected. However, there are some important differences and we will examine these.

Differences in the Legislative Procedure

The chief difference in Senate and House procedures comes in debate. In the House, debate is strictly limited. Members may only speak for five minutes. In the Senate, debate is almost totally unlimited and Senators are very proud of this. Speeches may go on for hours and in some instances bills are "talked to death." This device of "talking a bill to death" is called a *filibuster*. Under Senate rules, once a Senator gets the *floor* he may hold it as long as he chooses, attempting to force the Senate to drop the bill being debated or to change it in some manner. The real force of a filibuster, aside from boredom, is that Senate business comes to a standstill. Over the past century, some 200 measures have been killed by filibustering; and the threat of a filibuster has resulted in the death or amendment of many more. The Senate, however, does have some countermeasures which can be employed against the filibuster.

1. It may remain in session day and night or enforce such little used rules as the requirement that the speaking Senator may not sit, lean on his desk, or walk about as he presents his monologue.
2. The Senate also possesses an official rule for ending a filibuster. This is known as the *Cloture Rule*. In this procedure, two thirds of the Senators present can vote to end the debate and bring the bill to a vote. Cloture is often difficult to achieve, however, because a filibustering Senator usually has allies who sympathize with his position and will not support a Cloture vote.

The Conference Committee

Most routine bills do pass both houses in identical form. In fact many bills are introduced in both houses at the same time in identical form to save time. However, the more controversial or major bills often are changed by one house or the other. If the originating house does not agree to the changes, a compromise bill must then be worked out by both houses. This is done in a conference committee which includes an equal number of Senators and Representatives. Eventually, the differences are resolved and an agreement is reached on the bill. It is sent back to both houses for a new vote.

Summary

To conduct business in the House or Senate, a majority of the total members must be present. This majority is called a *quorum*. Senators have filibustered by talking about their children, reading from telephone books, cook books, trying out their poetry, or whatever they can manage to say. After the Senate finishes debating, the bill is given its third reading by number and title only. It is then voted upon. If the bill has passed the second house in identical form as in the first, it is ready to go to the White House for presidential action.

Presidential Action

The President's Approval

At long last the bill has finally finished the complicated democratic process of legislating debate and compromise. However, the bill is still only a bill. It is not yet the law of the land and it may never be. After a bill has passed both houses of Congress, it is sent to the President of the United States for his approval.

Succession of Actions

The President has ten days to act on a bill. If he does not take any action within ten days, the bill becomes a law. However, if Congress adjourns and the President does not act on the bill, then it is killed. The three actions the President may take are stated below.

1. He may sign the bill and declare it to be the law of the land.
2. If he does not act on the bill within the ten-day period and Congress is in session, the bill still becomes a law. If the Congress should adjourn within the ten-day period and the President has not signed it, the bill dies—the *pocket veto* has been used.
3. The *Presidential veto* may be used. The President refuses to sign the bill and sends it back to Congress with his objections to the bill.

Summary

Actually most bills passed by the Senate and the House are approved by the President. He does not use his veto power often. Even then, Congress can pass a bill over the President's veto by a two-thirds vote of both houses. This is difficult to achieve, however, and a vetoed bill seldom becomes law.

Glossary

Bill—a proposed law.
Caucus—a political party meeting of congressmen.
Cloture—a move to end debate on a bill and take a vote.
Committee—a group delegated to perform a function.
Filibuster—making a speech for the purpose of stopping legislation.
Floor—the place where business is conducted in the Legislature.
Hearing—a session at which testimony is taken.
Hopper—a receptacle in which materials are stored.
Junket—a trip taken by an official with public funds.
Lobbyist—a person paid by a group to influence legislators.
Pigeonholed—put aside and ignored.
Veto—the power to reject a bill.
Pocket veto—the power of the Executive to reject a bill while Congress is not in session.
Presidential veto—the power of the Executive branch to reject a bill.

An Idea Becomes a Law

Worksheet 1

Name _____

Date _____

Class _____

I. Match the following statements with the words listed below them. Place the letters in front of the words in the correct spaces at the beginning of statements.

_____ 1. proposed laws	A. hopper
_____ 2. a box into which bills are put	B. "State of the Union Message"
_____ 3. a speech given by the President	C. Committees
_____ 4. the President	D. Executive Branch
_____ 5. groups of Congressmen who study or investigate areas of legislation	E. bills

II. Answer the following questions.

1. Name four groups from which bills may onginate.

2. Who may introduce a bill in Congress?

3. Where are the laws of the land made?

4. Describe two interest groups.

5. About how many bills are introduced in Congress each term?

III. Write a T if the answer is true or an F if the answer is false.

_____ 1. All bills introduced into the Congress are considered by the entire Congress.
_____ 2. The Congressman who introduces a bill also assigns it to the proper committee.
_____ 3. The House Ways and Means Committee considers tax bills.
_____ 4. Most bills introduced in Congress die in committees.
_____ 5. The Speaker of the House is only a presiding officer and has very little importance or power.

An Idea Becomes a Law

Worksheet 2

Name _____

Date _____

Class _____

I. Match the following statements with the words listed below them. Place the letters in front of the words in the correct spaces at the beginning of the statements.

_____	1.	a closed committee hearing	A. executive session
_____	2.	persons paid to represent interest groups	B. Speaker of the House
_____	3.	a trip made by Congressmen to study problems	C. lobbyists
_____	4.	the announcing of a bill in Congress	D. pigeonholing
_____	5.	presiding officer of the House of Representatives.	E. junket
_____	6.	killing a bill	F. public session
_____	7.	a committee hearing open to the public	G. reading

II. Answer the following questions.

1. What does the Clerk of the House do?

2. Why is the Speaker of the House a very important Congressman?

3. How does the Speaker of the House decide to which committee a bill should be assigned?

4. What is a committee's job?

5. What is the purpose of committee hearings?

III. **Essay.** Describe the steps a bill goes through in the House of Representatives from its introduction to its passage.

An Idea Becomes a Law

Worksheet 3

Name _____

Date _____

Class _____

I. Match the following statements with the words listed below them. Place the letters in front of the words in the correct spaces at the beginning of the statements.

_____ 1. composed of Senators and Representatives	A. filibuster
_____ 2. where speeches are limited to five minutes	B. Cloture Rule
_____ 3. a device used to end speeches	C. Conference Committee
_____ 4. talking a bill to death	D. Senate
_____ 5. where almost unlimited speeches are allowed	E. House of Representatives

II. Answer the following questions.

1. How can the President contribute to the making of laws?

2. What power does the President have over the bills passed by Congress?

3. How does the President veto a bill?

4. When is the pocket veto used?

5. How can the Congress pass a bill over the President's veto?

III. Write a T if the answer is true or an F if the answer is false.

_____ 1. There are no committees in the Senate.
_____ 2. There is a five-minute limit on speeches
_____ 3. The Cloture Rule is a very effective way of ending filibusters.
_____ 4. Conference committees are composed of Senators and Representatives.
_____ 5. In general, the steps necessary to pass a bill are similar in the Senate and in the House.

Test

Score _____ Name _____

Date _____

Class _____

I. Choose the phrase which correctly completes each sentence. then circle your choice.

1. The Congress is composed of
   A. a Senate and a House of Representatives.
   B. an Executive Branch and a Legislative Branch.
   C. the President and the Department of State.
   D. Congressional Committees and Executive Departments.

2. The pocket veto is used
   A. whenever the President chooses.
   B. when a bill is in a committee.
   C. when Congress is not in session.
   D. only when Congress is in session.

3. The filibuster is used only in
   A. the House of Representatives.
   B. the House of Representatives and the Senate.
   C. the Senate.
   D. the Congressional Committees.

4. Which one of the following can introduce bills to Congress?
   A. a Congressman.
   B. the President.
   C. private citizens.
   D. the Supreme Court.

5. The "State of the Union" message is
   A. an annual speech to Congress.
   B. a collection of states.
   C. a rejected bill with the President's objections.
   D. a speech to the Department of State.

6. A junket is
   A. a rejected bill.
   B. a small piece of junk.
   C. a long speech by Congressman.
   D. a trip by a Congressman.

7. A pigeonholed bill is one that has been
   A. passed.
   B. put in the hopper.
   C. rejected.
   D. given to the President.

8. Laws are made by the
   A. President.
   B. Supreme Court.
   C. Congress.
   D. people.

9. The presiding officer of the House of Representatives is
   A. the Clerk of the House.
   B. the Chairman of the House Ways and Means Committee.
   C. the Speaker of the House.
   D. the President of the United States.

10. The Cloture Rule is used to end
   A. bills.
   B. filibusters.
   C. junkets.
   D. committees.

11. A lobbyist represents
   A. interest groups.
   B. Congressmen.
   C. Congressional committees.
   D. the Senate.

12. The President has
   A. ten days to act on a bill.
   B. one year to act on a bill.
   C. one session to act on a bill.
   D. one term to act on a bill.

13. A filibuster is used to
   A. speed the passage of a bill.
   B. stop debate on a bill.
   C. assign a bill to a Senate committee.
   D. stop the passage of a bill.

14. The announcement of a bill in Congress is called
   A. an assignment.
   B. a reading.
   C. a hopper.
   D. a flooring.

15. If the House and the Senate pass different versions of the same bill,
   A. it is sent to an executive session.
   B. it is sent to a public session.
   C. it is pigeonholed.
   D. it is sent to a conference committee.

16. All bills dealing with taxes must begin in
    A. the House.
    B. a conference committee.
    C. the Senate.
    D. the Committee on Interior and Insular Affairs.
17. A very important power of the Speaker of the House is
    A. the power to assign bills to committees.
    B. the power to veto bills in committees.
    C. the power to propose bills in Congress.
    D. the power to read bills in Congress.

18. A caucus is
    A. a meeting of the conference committee.
    B. a meeting of all members of the House and Senate.
    C. a meeting of Senators.
    D. a meeting of Congressmen of one party.

19. The majority of bills introduced in Congress
    A. are passed.
    B. are debated.
    C. die in committees.
    D. are vetoed by the President.

20. The President uses his veto power
    A. often.
    B. one about half of the bills passed by Congress.
    C. rarely.
    D. about once a term.

II. Provide the information requested below with ***essays.*** Cover the topics as completely and thoroughly as possible. You may do ***either*** number 1 or number 2. Number 3 is required.

1. Describe a filibuster and explain ***how*** and ***why*** it is used. Include how a filibuster may be terminated.

2. Explain how the veto powers of the President work. Remember there are two types of vetoes. Include how the Congress may pass a vetoed bill.

3. Describe the transformation of an idea into a law. ***Begin*** with who may originate the idea for a law, and ***end*** with the enactment of the law. Include all the ***possible*** steps a bill may go through before it becomes a law.

The State; Forms of Goverment and Political Systems

Information for the Teacher

Rationale

A study of the basic forms of government and political systems will serve to illustrate the variance in the adaptation of these several basic types of each nation. An understanding of the makeup of each political system will enable the student to identify the degree of participation in government by the people as permitted under each. In addition, four theories explaining the origins of government will arouse the student's awareness of the different factors involved in the making of a state's government and political system.

Primary Idea

Every state in the world has a government and a political system. No two states have identical governments. The origins of governments date back thousands of years.

Behavioral Objectives

1. Given 20 statements that contain four responses at the end of the statement, the student will select the correct responses with 80-percent accuracy.
2. Given 15 True-or-False statements, the students will identify the correct responses with 80 percent accuracy.
3. Given a series of worksheets dealing with the several basic forms of government and political systems, 80 percent of the students, with 80 percent accuracy, will complete the worksheets from memory or by seeking answers in the reading assignment.

Entry Skills

1. English reading about the sixth-grade level is required.
2. An ability to express opinions and ideas in relation to each of the four theories explaining the origins of government.
3. An ability to differentiate the basic forms of government and political systems.

To The Students

In this exercise, four theories are offered to explain the origins of governments. Having an understanding of these theories, you will then review the different forms of governments and political systems unique to each nation.

As you progress through the material you will find exercises to do. An effort has been made to make the exercises meaningful to you. What this means is that although we tend to think of governments and political systems as abstract and complex, they are much a determinant factor in the varying degree of personal and political freedom we have.

Man's need for survival and compatibility was an incentive for establishing some form of organization to control his and his neighbors' lives. It took thousands of years of political and social evolution to reach the degree of sophistication of present-day governments and political systems.

The State; Forms of Government and Political Systems

Introduction

Background

Every *state* in the world has a *government and a political system*. The government is the group of people organized to carry out the will of the state. The government rules (governs) the people in the state and conducts business with the governments of the other states of the world. The political system of the state describes the number or proportion of the people who may participate in the government or in the choosing of the government.

Basic Forms

There are several basic forms of government and political systems. Each of the approximately 150 nations of the world has its own adaptation of these basic types. The history, customs, and current needs of people are factors determining the government and political system of a state. But what is a state or nation? Before we study governments and political systems further, we shall have to explore the meaning of the term "state."

Organization and Leaders

Thousands of years ago, man realized that he could not live without some sort of organization to control the actions of himself and his neighbors. Even the first primitive families had some form of organization, usually with the father as the dominant figure. As families came together for companionship and protection and formed tribes, leaders emerged. They were chosen to guide the group and to decide what relationships to carry on with other tribes. Decisions such as joining other groups or remaining sovereign had to be resolved. Eventually with the advent of agriculture, people settled in one area or territory. Their leaders then had to provide protection for this territory. Thus government of one type or another has existed for thousands of years.

Characteristics of States

Today all states possess four basic characteristics: population, territory, sovereignty, and government.

1. The foremost requirement for a state is people. Some states have a population of a few hundred people while others have hundreds of millions of people.
2. Territory, recognized and accepted by other states, is also a necessity. Some states contain only a few square acres while others stretch across thousands of square miles; yet each is an independent state.
3. Every state is sovereign. A state has the power to determine its own destiny and choose the form of government and political system it desires. Sovereign states are independent states which follow a foreign policy of their own choosing. Of course, some states are more influenced by powerful neighbors than others, and may have a foreign policy which reflects this influence.
4. Finally, every state must have a government. The government plans the actions of the state in the world community of states and maintains order within its own boundaries. The government represents the state and the people. It is the voice of the state in the community of the world.

Orgins of the State

The First States

- The first states were formed about 1000 B.C. in the Middle East. We can find the first signs of states in Egypt and in the Tigris-Euphrates Valley (Mesopotamia) dating back to about 4000 B.C. These early states exhibited the basic characteristics required of states. That is, they had people, territory, sovereignty, and government.

Theories

Exactly how the first state developed is still a mystery to historians and philosophers. Several theories, however, have been developed throughout history to explain the origins of the state. There is no general agreement on any one theory and some of the theories seem difficult to accept at all. However, because they were once accepted by the educated world, they will be included here in our study.

1. The theory with perhaps the most support is the *Force Theory*. Proponents of this explanation argue that the state was born of force. They describe a world in which one strong man or a group of strong men assumed control over a territory and its people, forcing them to obey the decisions of the strong men's government.
2. An equally valid theory is the *Evolutionary Theory*. Historians who support this theory claim that the state developed gradually out of the family. The father in this theory is considered the prototype of government because he led his family. As families joined together for reasons such as protection, companionship, and greater food-gathering ability, the leaders of each family worked together. They had to plan the day's hunting and food-gathering, where they might sleep, and perhaps how to raid another tribe for food. When the first tribe, which already had people, independence, and government, settled down in one territory for agricultural purposes, the first state was born.
3. The theory most widely accepted during the 17th and 18th centuries was the *Divine Right Theory*. Although no longer accepted, this theory held that God granted to those of royal birth the right to rule over other men. Thus kings and their families were considered superior to other men and were destined to rule them because of a close relationship to God.
4. The most idealistic of the theories explaining the creation of the state is the *Social Contract Theory*. This theory assumes that all men have an equal right to life and to freely choose their governments. The Social Contract Theory was developed as an argument to the Divine Right Theory by 17th and 18th century philosophers. Among these were John Locke of England and Jean Jacques Rousseau of France. This theory describes how in man's early history he lived in total unrestricted freedom. The period of total freedom was referred to as the "state of nature." During this time, wrote the philosopher Thomas Hobbes, man's life was "nasty, brutish, and short." To end this unpleasant condition, the theory explains that men joined together and gave up some of their independence to a state which provided order and protection. They accomplished this by a contract. In addition, by contract (through a constitution), the members of the state created a government to guide the state in an orderly manner.

Summary

Of the four theories given here in explanation of the origins of the state, both the Force Theory and the Evolutionary Theory are accepted and supported by historians and philosophers. In contrast, both of the last two theories are known to be historically incorrect. The Social Contract Theory argues that the state arose as a result of voluntary actions of free men and that the state exists only to serve the will of the people. In short, this theory conflicts with the teachings of the Divine Right Theory. While many of the writings supporting democracy were first proposed as arguments against the Divine Right Theory, the Social Contract Theory, however, does describe the ideas of limited government (limited by a written constitution), individual rights, and the ultimate authority of the people over their governments.

Forms of Government

Background

Throughout history the states of the world have developed various forms of governments. The form of government of a state explains the organization of the government. The three basic forms are *unitary*, *federal*, and *confederal*. (See Chart 1.) These basic forms have existed since the appearance of the first states, although there is no confederal form in existence today.

Unitary

Most countries have unitary forms of government. A unitary government is one in which all the powers the government possesses are in the hands of a central authority. France is one example. It is divided into departments, but the central government is the source of all governing power in France. Paris, the capital, delegates all the power the departments have. That is, they have no independent powers of their own. Another example is Great Britain; all of the power the British government possesses is held by the British Parliament.

Federal

A federal government is one in which the powers of the government are divided between a central and several local governments. These powers are delegated to the central and local governments by an authority superior to both. In the United States this authority is the Constitution, which cannot be changed unless both the national government and state governments agree to change it. Other examples of federal governments are Australia, Canada, Mexico, Switzerland, and the U.S.S.R.

Confederal

There are no confederal governments in the world today. Experience has shown that they cannot survive. A confederal government is an alliance of independent states which have given certain limited powers to a central government. In addition, they have retained the power to veto actions of the central government. The United States, under the Articles of Confederation and the Confederate States of America, presents examples of confederate states that have failed.

Summary

Three basic forms of governments have originated since the appearance of states. Under the unitary form of government, local governments exist but their function is to help with some of the governing functions of the central government. A federal government is one in which the central government is the more powerful body and state laws may not conflict with federal laws. Presently, there are no existing confederal governments. Such governments are weak and usually do not have sufficient power to deal effectively with the problems of government and the world community of states.

Chart 1. Forms of Government

UNITARY

The central government exercises all the governing powers.

Federal

Two levels of government share the power to govern. The central government has the greater part of the governing power. The states have the lesser part of the governing power.

Confederal

Two levels of government share the power to govern. The states have equal or greater powers than the central government.

Political Systems

Background

A state's form of government does not have much to do with its political system. The various forms of government describe how the state's government is organized. Political systems tell us about who controls the government and how many people are allowed to participate in the government. That is, whether the government is controlled by only a few people or by a majority. To find out what kind of political system a country has, we must ask the question: Who actually rules the country?

Basic Types

The four basic types of political systems are *autocracies, oligarchies, aristocracies,* and *democracies. In an autocracy one person controls the government. In an oligarchy a small group of men has the power to*

The four basic types of political systems are *autocracies, oligarchies, aristocracies,* and *democracies.* In an autocracy one person controls the government. In an oligarchy a small group of men has the power to govern. In an aristocracy a single class controls the government. In a democracy a majority of the eligible citizens govern.

Autocracies

Examples of autocracies are Francisco Franco's Spain and "Big Daddy" Edi Amin's Uganda. Here all power comes from dictator Franco and dictator Amin. Absolute monarchies in which the king has total power are also autocracies, but there are very few examples remaining today. Two of the most powerful absolute monarchies are Iran and the Kingdom of Saudi Arabia, both oil-producing nations.

Oligarchies

Oligarchies are political systems in which a few persons control the government. An example of this type of political system is the U.S.S.R. where the Politburo (executive council) of the Communist Party dictates laws and policies for the state. Another example is Brazil where the ranking military generals control the government.

Aristocracies

Aristocracies are political systems where one class of people controls the government. Examples can be found in the Republic of South Africa and in Rhodesia. In both of these countries, white minorities control the government and exclude the black majorities from the political process.

Democracies

In a democratic political system, the majority of the adult citizens may participate in controlling their government. Abraham Lincoln defined democracy in his Gettysburg Address as "government of the people, by the people, and for the people." In this definition the phrase "by the people" is most important, for only in a democracy does the majority of the people participate in the government. Although we say that in a democracy the majority of the people control the government, the majority is not actually a part of the government. The people elect representatives who form a government to make the laws and guide the foreign policy of the nation. If the majority does not like the actions of the government, it can elect new representatives to form a new government at the next scheduled elections. The democracies of today are *indirect* or *representative* democracies in which the people elect representatives to carry out the will of the people. In fact, most of the states of the Western world are representative democracies. Some, however, are more democratic than others. Ancient Greece is an example of a *direct* democracy in which all eligible citizens were part of the government and they actually made the laws.

Summary

Of the four basic types of political systems, autocracies, oligarchies, and aristocracies are dictatorships. In short, these are governmental systems in which the ruling power is not limited by a constitution. The government is supreme and unchallengeable. In fact, because of a lack of tradition of respect for the constitution, these governments ignore their constitutions, or even suspend them whenever they wish. In democratic political systems, however, the majority of the adult citizens may engage in political activities by voting for a particular candidate or by writing about or speaking for their cause. In a democracy people can also run for political office. In the various dictatorial political systems, the majority of the people *cannot* participate in government in these ways.

Glossary

Constitution—a document establishing the basic laws of a state and the rules of government.

Gettysburg—the town in Pennsylvania where President Lincoln delivered his famous Gettysburg Address in which he defined democracy as "government of the people, by the people, and for the people."

Government—the office or authority which carries our state policy.

Middle East—the area in Asia and Africa extending from Libya in the west to Pakistan in the east.

Monarchy—an autocratic system of government ruled by a king.

Nation—a group of people with certain things in common such as language, history, or customs.

Politburo—the executive council of the Russian Communist Party.

Political—having to do with government.

Sovereignty—independence.

State—a sovereign people with territory and a government.

The State; Forms of Government and Political Sytems

Worksheet 1

NAME _____

Date _____

Class _____

I. Match the following statements with the words listed below them. Place the letters in front of the words in the correct spaces at the beginning of the statements.

_____ 1. Egypt and Israel	A. nation
_____ 2. established rules to be followed by a government	B. monarchy
_____ 3. a people bound together by unique customs and language	C. sovereign
_____ 4. a state ruled by a king	D. Middle East
_____ 5. independent	E. constitution

II. Write a T if the answer is true or an F if the answer is false.

_____ 1. A state always has territory and boundaries.
_____ 2. There are less than one hundred states in the world.
_____ 3. Tribes are examples of states.
_____ 4. The Divine Right Theory claims that kings were given the right to rule by God.
_____ 5. The advent of agriculture made it advantageous for people to live in one certain area.
_____ 6. The Force Theory explains that all men have equal rights.
_____ 7. The Evolutionary Theory considers the father as the first type of government.
_____ 8. Thomas Locke and Jean Jacques Rousseau were proponents of the Social Contract Theory.
_____ 9. All nations are states.
_____ 10. All states have governments.

III. Answer the following questions.

1. Which of the four theories explaining the origin of governments do you think is most correct? Explain why.

2. Which theory best supports the idea of equal rights for all men? Explain why.

The State; Forms of Government and Political Systems

Worksheet 2

Name _____

Name _____

Date _____

Class _____

I. Choose the phrase which correctly completes each sentences, then circle your choice.

1. We can say there are
   A. 4 basic forms of government.
   B. 120 basic forms of government.
   C. 3 basic forms of government.
   D. 95 basic forms of government.

2. Confederal forms of government
   A. do not exist today
   B. are unitary forms of government.
   C. have strong central governments and weak state governments.
   D. can be found in Mexico and Guatemala.

3. In the United States, the ultimate authority lies
   A. with the Congress.
   B. with the Constitution.
   C. with the President.
   D. with the federal government.

4. A federal government is one in which the power to govern
   A. is held by no one.
   B. is divided between two equal governments.
   C. is held by a central government only.
   D. is divided between a strong central government and weak local governments.

5. The form of government of a state explains
   A. how the government is organized.
   B. which class of people rules the state.
   C. the origins of the state.
   D. the geographical location of a state.

II. Choose the correct definition in Column II which corresponds with the term in Column I.

Column I	Column II
_____ 1. federal	A. France
_____ 2. unitary	B. no examples today
_____ 3. confederal	C. Mexico

III. Write a T if the answer is true or an F if the answer is false.

_____ 1. Political systems describe who controls the government.
_____ 2. In a direct democracy the people elect representatives to make the laws for them.
_____ 3. Autocratic political systems allow the majority of the people to choose the government.
_____ 4. The Soviet Union is an absolute monarchy.
_____ 5. The democracies of today are representative democracies.

The State; Forms of Government and Political Systems

Worksheet 3

Name _____

Date _____

Class _____

I. Choose the phrase which correctly completes each sentence, then circle your choice.

1. In an oligarchy the government
   A. is controlled by all the people.
   B. is controlled by one man.
   C. is controlled by a small group of men.
   D. is controlled by a king.

2. Political systems tell us
   A. how the government of a state is organized.
   B. about the form of government of a state.
   C. who controls the government of a state.
   D. when a state onginated.

3. In a representative democracy
   A. the majority of the people elect delegates to make laws for them.
   B. the people gather to make the laws.
   C. a dictator makes the laws.
   D. the people elect a king to make the laws for them.

4. All the following may be considered dictatorships except
   A. an oligarchy.
   B. a democracy.
   C. a monarchy.
   D. an autocracy.

II. Choose the correct law-making body in Column II which corresponds with the political system in Column I.

Column I	Column II
_____ 1. democracy	A. a king
_____ 2. aristocracy	B. a small group
_____ 3. autocracy	C. one class of people
_____ 4. absolute monarchy	D. a majority of the people
_____ 5. oligarchy	E. one person

III. Write a paragraph for each of the following questions.

1. What is the difference between a unitary government and a federal government?

2. How do *forms of government* and *political systems* differ?

Test

Score _____

Name _____

Date _____

Class _____

I. Choose the phrase which correctly completes each sentence, then circle your choice.

1. There are about
   A. 150 states in the world.
   B. 3 states in the world.
   C. less than 100 states in the world.
   D. 5 basic states in the world today.

2. A state must have
   A. one language.
   B. a federal form of government
   C. territory.
   D. over 1,000,000 people.

3. John Locke and Jean Jacques Rousseau favored
   A. an absolute monarchy.
   B. a democratic form of government.
   C. the Divine Right Theory.
   D. an oligarchic form of government.

4. The earliest people in the world obtained food from
   A. industries.
   B. farming.
   C. shopping.
   D. hunting and gathering.

5. A group of families is called
   A. a nation.
   B. a tribe.
   C. a state.
   D. a Politburo.

6. We can say there are
   A. 4 basic forms of government.
   B. 120 basic forms of government.
   C. 3 basic forms of government.
   D. 95 basic forms of government.

7. The form of government of a state
   A. explains how the government is organized.
   B. describes the class of people which rules the state.
   C. explains the origins of the state.
   D. describes the geographical location of the state.

8. An example of a direct democracy is
   A. the U.S.S.R.
   B. Mexico.
   C. the United States.
   D. ancient Greece.

9. The Evolution Theory of government explains
   A. how government evolved from the family.
   B. how democracy evolved from monarchy.
   C. how man evolved from the apes.
   D. None of the above answers are correct.

10. Two basic requirements for a state are
    A. territory and climate.
    B. language and customs.
    C. government and sovereignty.
    D. agriculture and people.

11. Political systems tell us
    A. how the government of a state is organized.
    B. the form of government a state has.
    C. who controls the government of a state.
    D. where a state's government originated.

12. In a representative democracy
    A. the majority of the people elect delegates to make the laws for them.
    B. the people gather once a year to make the laws.
    C. a dictator makes the laws.
    D. the people elect a king to make the laws for them.

13. The first states were formed
    A. thousands of years ago in Greece.
    B. hundreds of years ago in Central America.
    C. hundreds of years ago in the United States.
    D. thousands of years ago in the Middle East.

14. All of the following may be considered dictatorships except
    A. an oligarchy.
    B. a democracy.
    C. a monarchy.
    D. an autocracy.

15. A federal government is one in which the power to govern
    A. is held by no one.
    B. is divided between two equal governments.
    C. is held by a central government only.
    D. is divided between a strong central government and weak local governments.

16. In the United States the ultimate authority lies with the .
    A. Constitution
    B. Congress.
    C. President.
    D. Supreme Court.

17. An autocracy is
    A. government by many.
    B. government by one.
    C. government by a few.
    D. government by a class.

18. The Divine Right Theory of government served the interest of
    A. all people.
    B. people who wanted democracy.
    C. kings.
    D. early farmers.

19. Territory, people, government, and sovereignty are requirements for
    A. a nation.
    B. a government.
    C. an aristocracy.
    D. a state.

20. An example of an aritocracy is
    A. Rhodesia.
    B. Great Britain.
    C. France.
    D. Greece.

II. Write a T if the answer is true or F if the answer is false.

_____ 1. All state have governments.
_____ 2. The Soviet Union is an absolute monarchy.
_____ 3. The advent of agriculture made it advantageous for people to live in one certain area.
_____ 4. Autocratic political systems allow the majority of the people to choose the government.
_____ 5. Political systems describe who controls the government.
_____ 6. Thomas Locke and Jean Jacques Rousseau were proponents of the Social Contract Theory.
_____ 7. The democracies of today are representative democracies.
_____ 8. In a direct democracy the people elect representatives to make the laws for them.
_____ 9. There are less than 100 states in the world.
_____ 10. Tribes are examples of states.
_____ 11. The Force Theory explains that all men have equal rights.
_____ 12. All nations are states.
_____ 13. A state always has territory and boundaries.
_____ 14. The Divine Right Theory claims that beings were given the right to rule by God.
_____ 15. The Evolutionary Theory considers the father as the first type of government.

MỘT Ý-TƯỞNG TRỞ-THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT

Bản-Dịch của NGUYỄN HỮU HƯNG
Cố-vấn Chương-Trình Giáo-
Dục cho Người Đông-Dương
Tiểu-Bang Minnesota

LỜI MỞ ĐẦU DÀNH CHO QUÍ-VỊ GIÁO-SƯ

NGuyên-Lý Căn-Bản

Tập tài-liệu nghiên-cứu về phân-sự lập-pháp của quốc-hội này được thực-hiện để cung-cấp những tin-tức và những dữ-kiện mà các em học-sinh trước đây đã học nhưng chỉ hiểu lờ-mờ. Hơn nữa, nhờ tài-liệu này mà các em khám-phá rằng những ý-tưởng về luật-pháp thuộc thẩm-quyền của tất cả nhân-dân; sự soạn-thảo pháp-luật do những đại-diện do dân bầu ra là nhiệm-vụ của chánh-phủ.

Tinh-thần dân-chủ được thể-hiện qua hành-động đó. Am-hiểu những thủ-tục lập-pháp, am-hiểu sự thông-qua những dự-luật là am-hiểu sự điều-hành của chánh-phủ.

Ý-Tưởng Khởi-Đầu

Quá-trình của những đạo-luật tại một nước dân-chủ có tính-cách chậm-chạp và theo một thủ-tục qui-mô. Có sự tham-dự của rất nhiều người; Một số ủng-hộ những dự-luật và một số khác chống-đối. Sự-kiện này hoàn-toàn trái-ngược dưới chánh-thể độc-tài. Tại những quốc-gia này, nhà cầm-quyền ban-hành những đạo-luật một cách nhanh chóng và hữu-hiệu.

Hướng-Dẫn Đối-Tượng

Sau đây là phần bài-tập gồm có:

1. Hai-mươi câu-hỏi được đặt ra và bốn câu trả-lời ở mỗi cuối câu. Học-sinh sẽ phải chọn những câu trả-lời trúng với xác-xuất 80%.
2. Mười-lăm câu hỏi Trúng hoặc Sai, học-sinh phải xác-định những câu trả-lời trúng với xác-xuất 80%.
3. Một số bài-tập về soạn-thảo và thông-qua những đạo-luật, 80% sĩ-số học-sinh với xácxuất 80%, sẽ làm những bài tập này bằng trí-nhớ hoặc tìm-kiếm câu trả-lời trong bài học.

Khả-năng Hội-Nhập

1. Phải có khả-năng để đọc Anh-Ngữ vào khoảng trình-độ lớp sáu.
2. Phải có khả-năng diễn-tả những quan-niệm và ý-tưởng liên-hệ tới việc chuyển-hóa một ý-tưởng thành một đạo-luật.
3. Phải có sự hiểu-biết về những giai-đoạn mà một dự-luật có thể trải qua trước khi trở-thành một đạo-luật.

Cùng các Em Học-Sinh

Trong tập tài-liệu này các em sẽ thấy tác-giả trình-bầy những khác-biệt giữa quyền-hạn của quốc-hội và quyền-hạn của Tổng-Thống trong việc soạn-thảo luật-pháp. Hơn nữa, tác-giả còn tóm-tắt và bình-luận những thủ-tục lập-pháp qua nhiều giai-đoạn mà tất cả các dự-luật phải trải qua.

Khi các em học xong tập tài-liệu này, các em sẽ có những bài-tập để làm. Muốn cho những bài-tập này hữu-ích, các em cần phải cố-gắng. Phần quan-trọng nhất là sự điều-hành của quốc-hội về lập-pháp--Mặc-dầu mênh-mông và quan-trọng-cũng không vượt quá sự hiểu-biết và thích-thú của chúng ta. Thực ra, đây là một dịp tốt cho chúng ta làm quen với vai-trò của người công-dân trong việc chuyển-hóa một ý-tưởng thành một đạo-luật.

MỘT Ý-TƯỞNG TRỞ-THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT

Tất cả những quyền lập-pháp được ban-hành tại Hoa-Kỳ sẽ phải do quốc-hội thông qua; Quốc-hội gồm có Thượng-Viện và Hạ-Viện."

Trích điều 1, đoạn 1 trong Hiến-
Pháp của Hiệp-Chủng-Quốc Hoa-Kỳ.

Ý-Tưởng Và Sự Trình-Bầy Ý-Tưởng

Theo hiến-pháp Hoa-Kỳ, quốc-hội được giao-phó trách-nhiệm soạn-thảo luật-pháp cho quốc-gia. Theo nguyên-tắc dân-chủ, những tác-giả của hiến-pháp Hoa-Kỳ muốn rằng những đại-biểu của nhân-dân sẽ soạn-thảo luật-pháp cho nhân-dân. Trong chương sách này chúng ta sẽ thấy công-việc lớn-lao và phiền-toái đó được hoàn-tất ra sao.

Nguồn Gốc Những Dự-Luật

Việc Soạn-thảo và thông-qua một đạo-luật thuộc thẩm-quyền của quốc-hội, nhưng những ý-tưởng cấu-thành những đạo-luật thuộc thẩm-quyền của nhân-dân. Rất ít những dự-luật (Những đạo-luật được đề-nghị gọi là dự-luật) được đưa ra quốc-hội do chính những vị dân-biểu soạn-thảo. Mỗi nhiệm-kỳ quốc-hội có chừng 20,000 dự-luật được đưa ra thảo-luận. Những dự-luật này phát-xuất từ đâu?

1. Đa-số những dự-luật quan-trọng phát-xuất từ ngành hành-pháp thuộc chánh-phủ. Hàng năm có vào tháng giêng trước khi quốc-hội khai-mạc khóa-họp thường-lệ. Tổng-thống ra mắt trong khóa-họp hỗn-hợp của lưỡng-viện để trình-bầy những "thông-điệp".
2. Những hội-đoàn đưa rạ những dự-luật để quốc-hội xem-xét. Chẳng hạn hội Cựu-Chiến-Binh bảo-trợ những dự-luật nhằm có thêm nhiều quyền-lợi cho người cựu chiến-binh. Hội Giáo-Giới đưa ra dự-luật để có ngân-Khoản cho chương-trình giáo-dục song-ngữ. Liên-đoàn lao-Động muốn có một đạo-luật qui-định những biện-pháp an-toàn chặt-chẽ hơn tại những xí-nghiệp. Nghiệp-đoàn thương-mại đòi-hỏi chánh-phủ bảo-vệ quyền-lợi để tránh-khỏi sự cạnh-tranh của ngoại-quốc bằng những biện-pháp giới-hạn nhập-cảng và nâng cao giá-cả. Những đoàn-thể này được gọi là những nhóm quyền-lợi hoặc nhóm áp-lực vì họ có chưng những nguyên-nhân đặc-biệt và tạo áp-lực với quốc-hội để đạt được mục-tiêu của mình.
3. Những công-dân thường cũng có thể viết dự-luật. Nếu có đủ số cử-tri có nghĩa là có đủ số những người có quyền bầu-phiếu trong một đơn-vị tuyển-cử để có một vị dân-biểu — đòi-hỏi một đạo-luật, vị dân-biểu này thường có bổn-phận đệ-trình dự-luật đó. Một vị dân-biểu thường phải đáp-ứng những nguyện-vọng của cử-tri vì cử-tri sẽ định-đoạt số-phận của dân-biểu trong nhiệm-kỳ kế-tiếp. Lá phiếu có một quyền-lực rất mạnh.
4. Quốc-hội khởi-xướng rất nhiều dự-luật, nhưng công-việc này thường được thực-hiện tại các uỷ-ban thuộc hạ-viện và thượng-viện. Mỗi uỷ-ban gồm có nhiều dân-biểu. Những dân-biểu này nghiên-cứu những lãnh-vực chuyên-biệt của ngành lập-pháp và có khả-năng chuyên-môn về các lãnh-vực đó. Do đó, những dự-luật phát-xuất từ quốc-hội, thực ra là do các uỷ-ban soạn-thảo chứ không hẳn là do các cá-nhân dân-biểu.

Những Dự-Luật Tại Hạ-Viện Và Thượng-Viện

Mặc dù những ý-tưởng về một dự-luật hoặc chính dự-luật có thể là sản-phẩm của bất cứ ai, nhưng một dân-biểu mới thực-sự khởi-xướng một dự-luật.

1. Tại hạ-viện công-việc này được thực-hiện bằng cách bỏ những dự-luật vào một chiếc hộp gọi là "hopper"; đó là chiếc hộp lớn treo bên cạnh chiếc bàn giấy của người thư-ký.
2. Tại thượng-viện một thượng nghị-sĩ thường trình-bầy một dự-luật bằng cách đọc dự-luật đó cho vị chủ-tịch thượng-viện nghe. Vị này được gọi là "The Chair" có nghĩa là "Cái Ghế".

Ngày khai-mạc khóa-họp có chừng 2,500 dự-luật đầy nhóc trong hộp "hopper". Mỗi nhiệm-kỳ bắt đầu ngày 3 tháng giêng và kéo dài hai năm cho tới kỳ tuyển-cử tới. Hàng năm cứ vào ngày 3 tháng giêng quốc-hội khai-mạc khóa-họp mới.

NHỮNG DỰ-LUẬT VÀ NHỮNG ỦY-BAN THUỘC HẠ-VIỆN

Điều-Trần Những Dự-Luật

Thư-ký văn-phòng hạ-viện lấy ra một dự-luật từ trong chiếc hộp "hopper" và đặt cho nó một tựa-đề ngắn (tóm-tắt phần-chánh nội-dung), và đánh số dự-luật; H.V. 2,001 có nghĩa là dự-luật thứ 2,001 được đưa ra hạ-viện trong nhiệm-kỳ quốc-hội. Mỗi dự-luật trước khi được thương hoặc hạ-viện chấp-thuận cũng phải được đọc ba lần. Thông-thường chỉ cần đọc tựa-đề và các con số mà thôi, ngoại-trừ những phần quan-trọng cần được bàn-cãi. Những phần này được đọc từ đầu chí cuối, hết dòng nọ đến dòng kia khi đọc lần thứ nhì trong cuộc tranh-luận.

Công-Việc Của Ủy-Ban

Sau khi nghe đọc lần thứ nhất, phát ngôn-viên của hạ-viện, với tư-cách chủ-tọa, chuyển các dự-luật tới các ủy-ban thích-nghi để nghiên-cứu. Thông-thường Chủ-đề của dự-luật định-đoạt ủy-ban nào trong số 20 ủy-ban tại hạ-viện sẽ nghiên-cứu dự-luật ấy. Chẳng hạn một dự-luật về thiết-lập một công-viên quốc-gia mới sẽ được trao cho ủy-ban Nội-Vụ và Lâm-Sức. Một dự-luật tăng-giá dầu-xăng sẽ được trao cho ủy-ban Giao-Thông và Xe-Cộ; Ủy-ban này cũng nghiên-cứu dự-luật thuế-khóa. (Tất cả những dự-luật liên-hệ tới thuế-khóa phải được phát-xuất từ hạ-viện). Đôi khi người phát-ngôn chọn-lựa hai hoặc nhiều ủy-ban liên-hệ tới dự-luật. Nếu người phát-ngôn có cảm-tình riêng với dự-luật, ông ta có thể chuyển dự-luật đó đến ủy-ban mà ông tin rằng vấn-đề sẽ được giải-quyết theo chiều-hướng mà ông ta muốn. Quyền-lực này làm cho người phát-ngôn trở-thành một nhân-viên có uy-thế và đặc-biệt quan-trọng tại hạ-viện. Nếu ông ta chống-đối một dự-luật và muốn dự-luật ấy bị bác-bỏ, ông ta sẽ trao dự-luật đó cho một ủy-ban mà ông biết dự-luật đó sẽ bị thủ-tiêu. Trong trường-hợp đó dự-luật bị "Xếp-Xó", có nghĩa là bị bác-bỏ và không bao giờ được quay lại hạ-viện để tái-xét.

Công-Việc Của Tiểu-Ban

Những dự-luật nào được quan-tâm đến đều phải được nghiên-cứu một cách kỹ-lưỡng. Phải mất nhiều tuần-lễ để nghiên-cứu những ưu-điểm của một dự-luật. Hầu-hết các ủy-ban làm việc dưới hình-thức tiểu-ban. Thực sự đó là "những ủy-ban trong những ủy-ban" được chuyên-môn hóa trong những lãnh-vực khác nhau của ngành lập-pháp. Như vậy, một dự-luật về xây cất một công-viên quốc-gia mới trước kia được trao cho ủy-ban nội-vụ thì nay có thể được chuyển cho tiểu-ban về công-viên và giải-trí phụ-trách.

Điều-Trần

Khi dự-luật có những phần quan-trọng cần được bàn-cãi, ủy-ban hoặc tiểu-ban sẽ tổ-chức cuộc điều-trần. Nhưng cuộc điều-trần là những buổi họp được triệu-tập để cứu-xét dự-luật. Một số cuộc điều-trần được gọi là khoáng-đại hội-nghị và được mở cho công-chúng tham-dự. Những cuộc điều-trần khác được gọi là những hội-nghị nhóm kín và được tổ-chức riêng-biệt. Những nhân-chứng xuất-hiện tại những cuộc điều-trần để biện-hộ hoặc chống-đối dự-luật. Một số nhân-chứng có thể là những người vận-động chuyên-nghiệp được mướn để nói lên quan-điểm của nhóm có chung quyền-lợi. Những lời-lẽ của người vận-động, những chuyên-viên trong lãnh-vực lập-pháp, thư và điện-tín của nhân-dân và quan-điểm của nhân-viên chánh-quyền được thâu-nhận để giúp ủy-ban quyết-định số-phận của dự-luật. Đôi khi một tiểu-ban làm một chuyến đi quan-sát tới những khu-vực chịu ảnh-hưởng của dự-luật. Khi cuộc điều-trần chấm-dứt, ủy-ban phải hoặc bác bỏ, hoặc chấp-thuận, hay dự-luật có thể được viết lại.

Thủ-Tục Lập-Pháp

Tất cả những dự-luật phải trải qua nhiều giai-đoạn theo thủ-tục lập-pháp. Để hiểu rõ những thủ-tục này, chúng ta hãy theo dõi những giai-đoạn mà một dự-luật trải qua tại hạ-viện.

1. Khi một đạo-luật tới lượt được đưa ra hạ-viện, nó được đọc lần thứ nhì. Nếu dự-luật có những phần quan-trọng, những phần này phải được đọc hết dòng nọ đến dòng kia, từ đầu chí cuối. Cuộc tranh-luận được khởi-sự sau đó.
2. Trong cuộc tranh-luận số thì-giờ được chia đều cho những dân-biểu tán-thành dự-luật và những dân-biểu chống-đối dự-luật. Tại hạ-viện mỗi dân-biểu được nói nhiều nhất là năm phút.
3. Trước khi bỏ phiếu chung-quyết, những dân-biểu thường gặp nhau, tổ-chức hội-họp, hoặc họp nội-bộ của đảng để xác-định lập-trường của đảng đối với dự-luật. Sau khi đảng họp nội-bộ dự-luật được ấn-định ngày giờ bầu-phiếu chung-quyết.
4. Ngày bầu phiếu lần chót, dự-luật được đọc lần thứ ba. Lần này chỉ đọc những con số và tựa-đề của dự-luật mà thôi.
5. Sau chót hạ-viện bầu phiếu. Có nhiều cách bầu phiếu khác nhau. Có thể bầu bằng miệng, ai chấp-thuận thì hô lớn "aye" và ai bác bỏ thì hô "Nay". Có thể bầu bằng cách đứng dậy; ai ủng-hộ dự-luật đứng dậy trước và sau đó tới phiên những người bác bỏ dự-luật đứng dậy.
6. Ngoài ra còn có cách-thức bầu phiếu bằng cách đọc tên từng dân-biểu. Cách này chỉ áp-dụng khi có ít nhất 1/5 số dân-biểu yêu-cầu.

Tóm-Tắt

Như đã trình-bày ở trên, đa-số các dự-luật bị "xẻp-xó" (bác bỏ); và hầu hết các dự-luật được đề-nghị thông qua đến phải viết lại hoặc nhiều hoặc ít. Một dự-luật sau khi được gửi trở lại hạ-viện sẽ được ghi vào chương-trình nghị-sự của hạ viện. Chương-trình này gồm có danh-sách những dự-luật được đưa ra hạ-viện theo thứ-tự. Nếu được thông qua, một dự-luật phải theo một thủ-tục tương-tự tại thượng-viện.

NHỮNG DỰ-LUẬT VÀ NHỮNG ỦY-BAN TẠI THƯỢNG-VIỆN

Những Giai-Đoạn Lập-Pháp Tương-Tự

Những giai-đoạn của thủ-tục lập-pháp thì tương-tự nhau tại lưỡng-viện; Như vậy chúng ta sẽ theo dõi những giai-đoạn mà một dự-luật trải qua tại thượng-viện cũng như chúng ta đã theo dõi tại hạ-viện. Khi một dự-luật được đưa ra thượng-viện do một thượng-nghị-sĩ hoặc do hạ-viện đưa lên, dự-luật đó được đánh số, đặt tên và được đọc lần thứ nhất, sau đó được chuyển tới một ủy-ban thích-hợp. Tại thượng-viện, những dự-luật tại các ủy-ban hoặc tiểu-ban đều phải trải qua những thủ-tục tương-tự như các ủy-ban thuộc hạ-viện. Chúng có thể bị xếp xó," được cứu-xét, được điều-trần, được sửa lại, rồi quay trở lại hội-đồng thượng-viện hoặc bị bác bỏ.

Tuy nhiên cũng có một vài sự khác biệt quan-trọng mà chúng ta sẽ cứu-xét sau đây.

Những Khác-Biệt Về Thủ-Tục Lập-Pháp

Sự khác biệt lớn nhất về thủ-tục giữa thượng và hạ-viện là cách-thức tranh-luận. Tại hạ-viện, cuộc tranh-luận rất giới-hạn. Những dân-biểu chỉ được phép nói trong năm phút. Tại thượng-viện, cuộc tranh-luận kéo dài gần như bất-tận và các nghị-sĩ rất hành-diện về điểm này. Những bài diễn văn có thể kéo dài giờ này sang giờ khác và trong một vài trường-hợp những dự-luật được "nói cho đến chết". Biện-pháp "nói để giết chết một dự-luật" được gọi là "filibuster" (Biện-pháp chánh-trị làm bế-tắc cuộc thảo-luận và quyết-nghị bằng cách nói dông-dài). Theo qui-luật thượng-viện, khi một nghị-sĩ lên diễn-đàn, ông ta có thể ở đó bao lâu cũng được, nhằm mục-đích ép buộc nghị-trường phải bác bỏ dự-luật đang được thảo-luận hoặc phải sửa-đổi dự-luật tới mức-độ nào. Sức mạnh của biện-pháp filibuster là ngoài sự làm phiền, còn làm bế-tắc công-việc. Trong thế kỷ vừa qua có chừng 200 dự-luật đã bị thủ-tiêu bằng biện-pháp này; hơn 200 dự-luật khác đã bị thủ-tiêu hoặc sửa-đổi do hậu-quả của sự đe-dọa dùng biện-pháp này. Tuy nhiên thượng-viện có những biện-pháp phản-công nhằm chống lại biện-pháp Filibuster.

1. Thượng-viện tiếp-tục họp xuốt ngày đêm và áp-dụng một vài qui-luật thường dùng như nghị-sĩ đang phát-biểu ý-kiến không được ngồi, không được tựa vào bàn hoặc đi lại trong khi độc-thoại.
2. Thượng-viện còn áp-dụng những qui-luật thành-thức để chấm dứt biện-pháp filibuster. Đó là "qui-luật bế-mạc". Theo qui-luật này 2/3 số nghị-sĩ hiện diện có thể bỏ phiếu chấm-dứt cuộc thảo-luận và đưa dự-luật ra bầu-phiếu. Tuy nhiên qui-luật bế-mạc thường khó thực-hiện vì vì nghị-sĩ áp-dụng biện-pháp filibuster thường có những đồng-minh ủng-hộ lập-trường của ông ta và sẽ không tán-thành cuộc bầu-phiếu bế-mạc.

Phiên-Họp Của Ủy-Ban Lưỡng-Viện

Đa số những dự-luật thường-lệ phải qua cả thượng và hạ-viện theo một thể-thức tương-tự. Thực ra có nhiều dự-luật được đưa ra trước lưỡng-viện cùng một lúc, theo một thể-thức giống nhau để khỏi mất thì-giờ. Tuy nhiên, những dự-luật cần được thảo-luận sôi-nổi hoặc quan-trọng thường được sửa đổi tại viện này hoặc viện kia. Nếu viện phát-xuất ra dự-luật không đồng-ý về những sửa đổi thì cả hai viện phải đưa ra một dự-luật dung-hòa. Điều đó được thực-hiện tại phiên-họp của ủy-ban lưỡng-viện gồm có đồng-đều một số nghị-sĩ và một số dân-biểu.

Sau chót, những khác biệt được giải-quyết và tiến-tới sự thỏa-thuận về dự-luật đó. Dự-luật được gửi lại lưỡng-viện để bầu phiếu một lần nữa.

Tóm Tắt

Muốn điều-khiển công việc tại thượng và hạ-viện, đa số dân-biểu hoặc nghị-sĩ phải hiện-diện. Sự đa số này được gọi là túc-số. Nghị-sĩ áp-dụng biện-pháp filibuster bằng cách nói về con cái, đọc trong cuốn niên-giám điện-thoại, đọc sách dậy nấu ăn, làm thơ, hoặc nói bất cứ điều gì mà ông ta muốn. Sau khi cuộc thảo-luận được chấm-dứt, dự-luật được đọc lần thứ ba với con số và tựa-đề mà thôi. Rồi dự-luật được đưa ra bầu-phiếu. Nếu viện thứ hai đã thông qua dự-luật theo một thể-thức giống như tại viện thứ nhất, dự-luật sẵn-sàng được gửi tới tòa Bạch-Ốc cho tổng-thống hành-động.

HÀNH-ĐỘNG CỦA TỔNG-THỐNG

Sự Chấp-Thuận Của Tổng-Thống

Sau một thời-gian dài dự-luật đã hoàn-tất mọi thủ-tục tranh-luận và dung-hòa về lập-pháp có tính-cách dân-chủ và phức-tạp. Tuy nhiên, dự-luật vẫn chỉ là một dự-luật. Nó chưa phải là một đạo-luật của quốc-gia và có thể không bao giờ thành một đạo-luật của quốc-gia. Sau khi một dự-luật được lưỡng-viện thông qua, nó được gửi tới tổng-thống Hoa-Kỳ để được chấp-thuận.

Thủ-Tục Của Hành-Động

Tổng-thống có mười ngày để hành-động về dự-luật. Nếu tổng-thống không làm một hành-động nào trong vòng mười ngày, dự-luật đó đương-nhiên trở thành một đạo-luật. Tuy nhiên, nếu quốc-hội đã bế-mạc mà tổng-thống không có một hành-động nào đối với dự-luật thì dự-luật coi như bị bác bỏ.

Sau đây là ba hành-động mà tổng-thống có thể làm:

1. Tổng-thống có thể phê-chuẩn dự-luật và tuyên-bố dự-luật trở thành đạo-luật của quốc-gia.
2. Nếu tổng-thống không có một hành-động nào đối với dự-luật trong vòng mười ngày trong khi quốc-hội đang nhóm họp thì dự-luật vẫn trở thành một đạo-luật. Nếu Quốc-hội đã bế-mạc trong vòng mười ngày mà tổng-thống chưa phê-chuẩn dự-luật, dự-luật đó coi như bị bác bỏ. Quyền đương-nhiên phủ-quyết đã được tử-dụng.
3. Tổng-thống có thể xử-dụng quyền phủ-quyết.

Tóm Tắt

Trên thực-tế hầu-hết những dự-luật được thượng và hạ-viện thông qua đều được tổng-thống phê-chuẩn. Tổng-thống ít khi dùng quyền phủ-quyết. Tuy nhiên, quốc-hội có thể thông-qua một dự-luật với 2/3 số phiếu của lưỡng-viện dù rằng dự-luật đó đã bị tổng-thống dùng quyền phủ quyết. Điều này rất khó thực-hiện và một dự-luật đã bị phủ-quyết ít khi trở-thành một đạo luật.

CÁC TỪ-NGỮ ANH VIỆT ĐỐI-CHIẾU

Bill	- Dự-luật. Đạo-luật được đề-nghị.
Caucus	- Họp nội bộ đảng của nghị-sĩ hoặc dân-biểu.
Cloture	- Thủ-tục chấm-dứt cuộc tranh-luận để bầu-phiếu.
Filibuster	- Biện-pháp chánh-trị làm bế-tắc cuộc hội-nghị bằng cách nói dông-dài.
Floor	- Phòng họp của nghị-viện.
Hearing	- Điều-trần. Khoá họp để nghe những lời biện-chứng.
Hopper	- Hộp để đựng những tài-liệu.
Junket	- Cuộc du-hành của nhân-viên do công-quỹ đài-thọ.
Lobbyist	- Người được mướn bởi một nhóm để vận-động những nhà lập-pháp.
Pigeonholed	- Xếp-xó và bị bỏ quên.
Veto	- Quyền phủ-quyết.
Pocket Veto	- Quyền của hành-pháp nhằm bác-bỏ một dự-luật trong khi quốc-hội không nhóm họp.
Presidential Veto	- Quyền phủ-quyết của Tổng-Thống.

MỘT Ý-TƯỞNG TRỞ THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT

Bài-Tập số 1

Tên _____

Ngày Tháng _____

Lớp _____

I. Hãy so-sánh những câu sau đây với những chữ ghi phía dưới. Điền những chữ thích-hợp vào chỗ trống ở trước mỗi câu.

_____ 1. Những đạo-luật được đề-nghị.
_____ 2. Cái hộp đựng những dự-luật.
_____ 3. Diễn-văn của Tổng-Thống.
_____ 4. Tổng-Thống.
_____ 5. Một nhóm dân-cử nghiên-cứu hoặc điều-tra những lãnh-vực lập-pháp.

A. Chiếc hộp "hopper".
B. Thông-điệp.
C. Những Ủy-ban.
D. Hành-pháp
E. Dự-luật.

II. Trả lời những câu-hỏi sau đây.

1. Cho biết tên của bốn nhóm từ đó những dự-luật có thể được phát-xuất.

2. Ai có thể đưa ra quốc-hội một dự-luật?

3. Luật-pháp quốc-gia được soạn-thảo tại đâu?

4. Hãy mô-tả hai nhóm quyền-lợi.

5. Có chừng bao-nhiêu dự-luật được đưa ra quốc-hội trong mỗi nhiệm-kỳ?

III. Hãy viết chữ T nếu câu trả-lời trúng hoặc chữ F nếu câu trả-lời sai.

_____ 1. Tất cả những dự-luật đưa ra quốc-hội được toàn-thể quốc-hội cứu-xét.
_____ 2. Một vị dân-cử đưa ra một dự-luật, vị đó cũng chuyển dự-luật nầy đến một uỷ-ban thích-hợp.
_____ 3. Uỷ-ban Giao-Thông và Xe-cộ tại hạ-viện cứu-xét những dự-luật thuế-khoá.
_____ 4. Đa số những dự-luật đưa ra quốc-hội bị chết tại các uỷ-ban.
_____ 5. Phát ngôn viên của hạ-viện chỉ là một vị chủ-tịch và có quyền-lực rất kém quan-trọng.

MỘT Ý-TƯỞNG TRỞ-THÀNH MỘT ĐẠO-LUẬT

Bài-Tập Số 2

Tên _____

Ngày Tháng _____

Lớp _____

_____ 1. Một cuộc điều-trần kín của uỷ-ban.
_____ 2. Những người được mướn để đại-diện những nhóm quyền-lợi.
_____ 3. Cuộc du-hành của những vị dân-cử để nghiên-cứu vấn-đề tại chỗ.
_____ 4. Đọc một dự-luật tại quốc-hội.
_____ 5. Chủ-tịch của hạ-viện.
_____ 6. Giết chết một dự-luật.
_____ 7. Cuộc điều-trần của uỷ-ban cho quần-chúng.

A. Buổi-họp của ban chấp-hành.
B. Phát ngôn-viên của hạ-viện.
C. Chuyên-viên vận-động.
D. Xếp-xó và bị bỏ quên.
E. Cuộc du-hành.
F. Khoá-họp công-cộng.
G. Đọc.

II. Trả-lời những câu-hỏi sau đây

1. Công-việc của người thư-ký hạ-viện là gì?

2. Tại sao người phát-ngôn của hạ-viện lại là một dân-biểu rất quan-trọng?

3. Người phát-ngôn áp-dụng nguyên-tắc nào để quyết-định trao dự-luật cho một uỷ-ban nào nghiên-cứu?

4. Công-việc của một uỷ-ban là gì?

5. Mục-đích của cuộc điều-trần của uỷ-ban là gì? Cuộc điều-trần của uỷ-ban có mục-đích gì?

III. Luận-đề.

Hãy diễn-tả những giai-đoạn của một dự-luật phải trải qua tại hạ-viện từ khi được đưa ra quốc-hội đến khi được thông qua.

Bài-tập Số 3

Tên _____

Ngày Tháng _____

Lớp _____

I. Hãy so-sánh những câu sau đây với những chữ ghi phía dưới. Điền những chữ thích-hợp vào chỗ trống ở trước mỗi câu.

_____ 1. Gồm có những nghị-sĩ và dân-biểu.
_____ 2. Tại đâu những bài diễn-văn được giới-hạn trong năm phút.
_____ 3. Biện-pháp dùng để chấm-dứt bài diễn-văn.
_____ 4. Dự-luật bị nói cho đến chết.
_____ 5. Tại đâu những bài diễn-văn không bị giới-hạn.

A. Biện-pháp filibuster.
B. Quy-luật bế-mạc.
C. Uỷ-ban lưỡng-viện.
D. Thượng-viện.
E. Hạ-viện.

II. Trả-lời những câu-hỏi sau đây.

1. Tổng-Thống có thể đóng góp vào việc soạn-thảo pháp-luật như thế nào?

2. Tổng-Thống có quyền-lực gì đối với những dự-luật đã được quốc-hội thông qua?

3. Tổng-thống phủ-quyết một dự-luật như thế nào?

4. Khi nào quyền phủ-quyết trên thực-tế được áp-dụng?

5. Khi một dự-luật đã bị Tổng-Thống dùng quyền phủ-quyết, quốc-hội có thể làm cách nào để thông qua dự-luật đó?

III. Hãy viết chữ T nếu câu trả-lời trúng hoặc chữ F nếu câu trả-lời sai.

1. Tại thường-viện không có những uỷ-ban.
2. Những bài diễn-văn được kéo dài năm phút tại thường-viện.
3. "Thủ-tục đóng màn" là một biện-pháp rất hữu-hiệu để chấm-dứt biện-pháp filibusters.
4. Uỷ-ban lưỡng-viện gồm có những nghị-sĩ và những dân-biểu.
5. Nói chung những giai-đoạn cần-thiết để thông-qua một dự-luật thì tương-tự nhau tại thượng-viện và hạ-viện.

Bài Trắc-Nghiệm

Điểm Số

Tên _____

Ngày Tháng _____

Lớp _____

I. Hãy chọn nhóm chữ nào đúng nhất để điền vào những câu dưới đây, sau đó khoanh tròn câu trả-lời.

1. Quốc-hội gồm có

   A. Thượng-viện và hạ-viện.
   B. Hành-pháp và tư-pháp.
   C. Tổng-thống và các bộ.
   D. Những uỷ-ban quốc-hội và những bộ thuộc hành-pháp.

2. Quyền phủ-quyết trên thực-tế được dùng

   A. mỗi khi Tổng-Thống lựa chọn.
   B. khi một dự-luật đang ở tại một uỷ-ban.
   C. khi quốc-hội không nhóm-họp.
   D. Chỉ khi quốc-hội đang nhóm-họp.

3. Biện-pháp filibuster chỉ được dùng tại

   A. hạ-viện.
   B. hạ-viện và thượng-viện.
   C. Thượng-viện.
   D. những uỷ-ban quốc-hội.

4. Trong số những nhân-vật dưới đây ai có thể đưa những dự-luật ra quốc-hội?

   A. dân-biểu.
   B. Tổng-Thống.
   C. công-dân thường.
   D. tối-cao pháp-viện.

5. "Thông-điệp quốc-gia" là

   A. bài diễn-văn hàng năm đọc trước quốc-hội.
   B. Sưu-tầm của những quốc-gia.
   C. Một dự-luật bị bác-bỏ với sự phản-đối của Tổng-Thống.
   D. bài diễn-văn của bộ Nội-Vụ.

6. Một cuộc công-du (junket) là

   A. Một dự-luật bị bác-bỏ.
   B. một mảnh vụn đồ phế-thải.
   C. bài diễn-văn dài của vị dân-cử quốc-hội.
   D. Cuộc du-hành của vị dân-cử quốc-hội.

7. Một dự-luật bị "xếp-xó" là một dự-luật đã được

A. thông-qua.
B. để vào trong hộp.
C. bác-bo.
D. gửi cho Tổng-Thống.

8. Luật-Pháp được soạn-thảo bởi

A. Tổng-Thống.
B. Tối-Cao Pháp-Viện.
C. quốc-hội.
D. nhân-dân.

9. Chủ-tịch hạ-viện là

A. thủ-ký hạ-viện.
B. Chủ-tịch uỷ-ban Giao-Thông và Xe-Cộ tại hạ-viện.
C. phát ngôn-viên của hạ-viện..
D. Tổng-Thống Hoa-Kỳ.

10. "Thủ-tục đóng mãn" dùng để chấm-dứt

A. những dự-luật.
B. biện-pháp filibusters.
C. những cuộc công-du.
D. những uỷ-ban.

11. Một vận-động viên đại-diện cho

A. nhóm quyền-lợi.
B. dân-cư quốc-hội.
C. uỷ-ban quốc-hội.
D. thượng-viện.

12. Tổng-Thống có

A. mười ngày để hành-động về một dự-luật.
B. một năm để hành-động về một dự-luật.
C. một khóa-họp để hành-động về một dự-luật.
D. một nhiệm-kỳ để hành-động về một dự-luật.

13. Biện-pháp filibuster được dùng để

A. tiến-hành sự thông-qua một dự-luật.
B. chấm-dứt cuộc tranh-luận về một dự-luật.
C. gửi một dự-luật tới một uỷ-ban thượng-viện.
D. ngăn-cản sự thông-qua một dự-luật.

14. Loan-báo một dự-luật tại quốc-hội được gọi là

A. một công-việc.
B. đọc.
C. cái hộp.
D. diễn-đàn.

PR

15. Nếu ha-viện và thượng-viện thông qua cùng một dự-luật

A. dự-luật được đưa ra buổi-họp của ban chấp-hành.
B. dự-luật được đưa ra buổi họp khoáng-đại quần-chúng.
C. dự-luật bị bác-bỏ.
D. dự-luật được gửi tới uỷ-ban lưỡng-viện.

16. Tất-cả những dự-luật về thuế-khoá phải được khởi-sự tại

A. hạ-viện.
B. uỷ-ban lưỡng-viện.
C. thượng-viện.
D. uỷ ban.

17. Quyền-lực vô-cùng quan-trọng của phát ngôn-viên hạ-viện là

A. Quyền trao những dự-luật cho các uỷ-ban.
B. quyền phủ-quyết những dự-luật tại các uỷ-ban.
C. quyền đề-nghị những dự-luật tại quốc-hội.
D. quyền đọc những dự-luật tại quốc-hội.

18. Buổi họp nội-bộ đảng là

A. buổi-họp của uỷ-ban lưỡng-viện.
B. buổi họp của tất-cả nhân-viên tại hạ-viện và thượng-viện.
C. buổi họp của những thượng-nghị-sĩ.
D. buổi họp đảng của những vị dân-cử quốc-hội

19. Đa-số những dự-luật đưa ra quốc hội

A. được thông qua.
B. được tranh-luận.
C. bị chết tại các uỷ-ban.
D. bị phủ-quyết bởi Tổng-Thống.

20. Tổng-Thống dùng quyền phủ-quyết

A. rất nhiều lần.
B. chừng một nửa số dự-luật đã được quốc hội thông qua.
C. rất ít khi.
D. chừng một lần trong mỗi nhiệm-kỳ.

II. Hãy viết những bài-luận để cung-cấp những dữ-kiện liên-hệ tới những đề-tài dưới đây. Hãy khai-triển những đề-tài một cách đầy-đủ và kỹ-lưỡng mà các em có thể. Các em có thể chọn đề-tài số 1 hoặc số 2. Những đề-tài số 3 thì bắt-buộc.

1. Mô-tả biện-pháp filibuster và giải-thích bằng cách nào và tại sao biện-pháp này được xử-dụng. Hãy bao gồm trong bài luận biện-pháp này có thể bị chấm-dứt bằng cách nào.

2. Hãy giải-thích quyền phủ-quyết của Tổng-Thống được tiến-hành ra sao. Đừng quên có hai loại quyền phủ-quyết. Hãy bao gồm trong bài luận bằng cách nào quốc-hội có thể thông qua một dự-luật đã bị phủ-quyết.

3. Hãy mô-tả sự chuyển-hoá một ý-tưởng thành một đạo-luật. Hãy bắt-đầu bằng những người nào có thể khởi-xướng một ý-tưởng để trở-thành một đạo-luật, và kết-thúc bằng sự ban-hành đạo-luật đó.

   Hãy bao gồm tất cả những giai-đoạn mà một dự-luật có thể trải qua trước khi trở-thành một đạo-luật.

QUỐC-GIA; TỔ-CHỨC CHÁNH-QUYỀN VÀ THỂ-CHẾ CHÁNH-TRỊ

Bản-Dịch của NGUYỄN
THỊ VĂN-NHƯỜNG
Giáo-sư SONG NGỮ
Tiểu bang Minnesota

LỜI MỞ ĐẦU DÀNH CHO QUÍ-VỊ GIÁO-SƯ

Nguyên-Lý Căn-bản

Tập tài-liệu này nghiên-cứu những thể-thức của chánh-phủ và những hệ-thống chánh-trị căn-bản để chứng tỏ sự khác-biệt trong việc áp-dụng những cô-cấu trên tại mọi quốc-gia. Sự hiểu-biết về cách tổ-chức của mọi hệ-thống chánh-trị giúp cho học-sinh có thể xác-định được mức-độ mà nhân-dân có quyền tham-dự chánh-phủ do hệ-thống chánh-trị đó qui-định. Hơn nữa, bốn lý-thuyết giải-thích nguồn gốc của chánh-phủ sẽ khiến cho học-sinh ý-thức được những yếu-tố khác-biệt liên-quan tới sự thành-lập chánh-phủ của quốc-gia và hệ-thống chánh-trị.

Ý-Tưởng Khởi-đầu

Quốc-gia nào trên thế-giới cũng có một chánh-phủ và một hệ-thống chánh-trị. Không có hai quốc-gia nào có cách tổ-chức chánh-phủ hoàn-toàn giống nhau. Nguồn-gốc của chánh-phủ khởi-sự từ hàng ngàn năm trước đây.

Hướng-Dẫn Đối-Tượng

1. Hai mươi câu-hỏi được đặt ra và bốn câu trả-lời ở mỗi cuối câu hỏi. Học-sinh sẽ phải chọn những câu trả-lời trúng với xác-xuất 80%.

2. Mười-lăm câu-hỏi trúng hoặc sai, học-sinh phải xác-định những câu trả-lời trúng với xác-xuất 80%.

3. Một số bài tập về thể-thức chánh-phủ và những hệ-thống chánh-trị căn-bản, 80% tổng-số học-sinh với xác-xuất 80%, sẽ làm những bài-tập này bằng trí-nhớ hoặc tìm-kiếm câu trả-lời trong bài học.

Khả-Năng Hội-Nhập Học-sinh

1. Phải có khả-năng đọc Anh-Ngữ vào khoảng trình-độ lớp sáu.

2. Phải có khả-năng diễn-tả những quan-niệm và ý-tưởng liên-hệ tới bốn lý-thuyết giải-thích những nguồn-gốc của chánh-phủ.

3. Phải có khả-năng phân-biệt những thể-thức chánh-phủ và hệ-thống chánh-trị căn-bản.

Cùng Các Em Học-Sinh

Trong tập tài-liệu này, bốn lý-thuyết được đưa ra để giải-thích những nguồn-gốc của chánh-phủ. Sau khi đã am-hiểu những lý-thuyết này, các em sẽ nghiên-cứu sự khác-biệt của những thể-thức chánh-phủ và hệ-thống chánh-trị có tánh-cách duy-nhất tại mỗi quốc-gia.

Khi các em học xong tập tài-liệu này, các em sẽ có những bài-tập để làm. Muốn cho những bài-tập này có ý-nghĩa, các em cần phải cố-gắng. Có điều là dù chúng ta có khuynh-hướng coi chánh-phủ và những hệ-thống chánh-trị có tánh cách trừu-tượng và phức-tạp, chúng vẫn là những yếu-tố quyết-định trong việc qui-định mức-độ tự-do cá-nhân và tự do chánh-trị mà chúng ta được hưởng.

Nhu-cầu tồn-tại và chung sống của con người là nguyên-nhân thúc-đẩy tới sự thành-lập một vài hình-thức tổ-chức để kiểm-soát đời-sống của họ và của người hàng-xóm. Phải mất hàng ngàn năm, qua bao-nhiêu tiến-hóa về chánh-trị và xã-hội mới đạt tới mức-độ tổ-chức chánh-phủ và hệ-thống chánh-trị một cách phong-phú như ngày nay.

NHẬP-ĐỀ

Bối-Cảnh

Quốc-gia nào trên thế-giới cũng có một chánh-phủ và một thể-chế chánh-trị. Chánh-phủ gồm có một nhóm người được tổ-chức để thi-hành những nguyện-vọng của quốc-gia. Chánh-phủ cai-trị (điều-khiển) nhân-dân trong nước và điều-hành công-việc với những chánh-phủ của các quốc-gia khác trên thế-giới. Thể-chế chánh-trị trong một quốc-gia được thể-hiện bằng một số người hay một phần của nhân-dân để tham-dự chánh-quyền hoặc lựa-chọn chánh-quyền.

Những Thể-Thức Căn-Bản

Có nhiều tổ-chức chánh-quyền và các thể-thức chánh-trị căn-bản. Trong số 150 quốc-gia trên thế-giới, quốc-gia nào cũng thích-ứng một trong số những thể-thức căn-bản này. Lịch-sử, phong-tục tập-quán, và những nhu-cầu hiện-tại và nhân-dân là những yếu-tố quyết-định sự tổ-chức chánh-quyền và hệ thống chánh-trị của một quốc-gia. Nhưng một quốc-gia hay một nước là gì? Trước khi chúng ta nghiên-cứu chánh-phủ và những thể-chế chánh-trị một cách xâu-rộng hơn, chúng ta hãy tìm-hiểu ý-nghĩa của từ-ngữ "quốc-gia".

Sự Tổ-Chức và Những Lãnh-Tụ

Từ ngàn năm trước đây, con người đã ý-thức rằng họ không thể sống mà không có những tổ-chức để kiểm-soát những hành-động của chính họ và của người hàng xóm. Ngay cả những gia-đình người thường-cổ cũng đã có một vài tổ-chức. Thông-thường người cha giữ vai-trò chỉ-huy. Khi nhiều gia-đình họp lại để nhập bọn và che-chở lẫn nhau và họp-thành những bộ-lạc, từ đó những lãnh-tụ xuất-hiện. Những lãnh-tụ được lựa-chọn để lãnh-đạo bộ-lạc và quyết-định sự liên-hệ với những bộ-lạc khác. Lãnh-tụ giải-quyết những việc như gia-nhập vào nhóm khác hoặc giữ quyền tự-trị. Cuối cùng với những tiến-bộ về canh-nông, loài người định-cư tại một miền đất-đai. Khi đó trách-nhiệm của người lãnh-tụ bảo-vệ đất-đai. Như vậy chánh-quyền dưới hình-thức này hay hình-thức khác đã tồn-tại từ hàng ngàn năm nay.

Đặc-Tính Của Những Quốc-Gia

Ngày nay, tất cả những quốc-gia đều có bốn đặc-tính căn-bản như sau: Nhân-dân, lãnh-thổ, chủ-quyền và chánh-phủ.

1. Đặc-tính đầu-tiên của một quốc-gia là nhân-dân. Một vài quốc-gia chỉ có một số dân vài trăm người. Trong khi những quốc-gia khác có hàng trăm triệu người.

2. Lãnh-thổ, được các quốc-gia khác chấp-nhận và thừa-nhận, là một điều cần-yếu. Một số quốc-gia chỉ có một diện-tích vài dặm vuông, trong khi các quốc-gia khác có diện-tích chạy dài hàng ngàn dặm vuông. Tuy vậy mỗi quốc-gia đều độc-lập.

3. Mỗi quốc-gia đều có chủ-quyền. Mỗi quốc-gia có quyền định-đoạt số phận và lựa-chọn hình-thức chánh-quyền và thể-chế chánh-trị theo ý-muốn. Chủ-quyền quốc-gia là những quốc-gia độc-lập áp-dụng chánh-sách ngoại-giao do quốc-gia đó lựa-chọn. Lẽ dĩ-nhiên, một số quốc-gia chịu-ảnh-hưởng của các cường-quốc lân-cận nhiều hơn các quốc-gia khác và chánh-sách ngoại-giao có thể bị chi-phối bởi ảnh-hưởng này.

4. Sau chót, mỗi quốc-gia có một chánh-phủ. Chánh-phủ hoạch-định mọi sinh-hoạt của quốc-gia trong cộng-đồng thế-giới và duy-trì trật-tự trong lãnh-thổ của quốc-gia đó. Chánh-phủ đại-diện cho quốc-gia và nhân-dân. Chánh-phủ là tiếng nói của quốc-gia trong cộng-đồng thế-giới.

NGUỒN GỐC CỦA QUỐC-GIA

Những Quốc-Gia Nguyên-Thủy

Những quốc-gia nguyên-thủy (đầu-tiên) được thành lập tại Trung-Đông cách đây khoảng 1,000 năm trước Tây-Lịch. Người ta tìm thấy những dấu-hiệu đầu-tiên của những quốc-gia tại Ai-Cập và tại thung-lũng Tigris-Euphrates (Mesopotamia) từ khoảng 4,000 năm trước Tây-Lịch. Những quốc-gia nguyên-thủy này hội-đủ những đặc-tính căn-bản của một quốc-gia. Đó là: Nhân-dân, lãnh-thổ, chủ-quyền và chánh-phủ.

Lý-Thuyết

Thực-sự những quốc-gia nguyên-thủy phát-triển ra sao ngày nay vẫn là một sự bí-mật đối với các sử-gia và những nhà triết-học. Tuy nhiên, một vài lý-thuyết đã được khai-triển trong lịch-sử để giải-thích nguồn-gốc của quốc-gia. Nói chung thì không có sự trùng-hợp giữa các lý-thuyết về nguồn-gốc của quốc-gia. Một vài lý-thuyết dường như khó có thể chấp-thuận được. Tuy-nhiên, những lý-thuyết này đã từng được giới học-giả công-nhận một thời nên chúng được bao gồm trong bài học của chúng ta.

1. Lý-thuyết có lẽ được tán-thưởng nhất là "Lý-Thuyết Sức Mạnh". Người chủ-trương lý-thuyết này cho rằng quốc-gia được phát-sinh là do sức mạnh. Họ mô-tả một thế-giới trong đó kẻ khỏe nhất hoặc nhóm người mạnh nhất có quyền kiểm-soát lãnh-thổ và nhân-dân; chánh-quyền của kẻ mạnh bắt-buộc nhân-dân phải tuân theo những quyết-định của họ.

2. Một lý-thuyết có giá-trị tương-đương với lý-thuyết trên là Lý-Thuyết Tiến-Hóa. Nhiều sử-gia tin theo lý-thuyết này; họ cho rằng quốc-gia được phát-triển dần-dần từ gia-đình. Theo lý-thuyết này người cha là biểu-tượng của chánh-phủ vì người cha lãnh-đạo gia-đình. Một khi những gia-đình đoàn-kết lại để che-chở lẫn nhau và kết-tinh đông bọn hoặc có khả-năng thu-góp nhiều thực-phẩm hơn, những chủ gia-đình chung sức làm việc. Họ phải hoạch-định chương-trình ban ngày đi săn bắn và tìm kiếm thực-phẩm ở đâu, có thể ngủ đêm tại nơi nào, và có thể tấn-công một bộ-lạc khác cách nào để chiếm thực-phẩm. Khi bộ-lạc đầu-tiên có dân-cư, độc-lập, và chánh-phủ, họ định-cư tại một vùng đất-đai để trồng-trọt. Như vậy một quốc-gia đầu-tiên đã được ra đời.

3. Lý-thuyết được nhiều người công-nhận nhất vào thế-kỷ 17 và 18 là Lý-Thuyết Về Quyền Thiêng-Liêng. Lý-thuyết này nay đã lỗi-thời. Theo lý-thuyết này Thượng-đế ban cho những người trong hoàng-tộc quyền cai-trị những người khác. Như vậy vua và họ-hàng nhà vua thì cao quý hơn những người khác và có xu-mạng cai-trị những người khác vì có liên-hệ mật-thiết với thượng-đế.

4. Trong những lý-thuyết về nguồn-gốc của quốc-gia, lý-thuyết lý-tưởng nhất là Lý-Thuyết Hợp-Đồng Xã-Hội. Lý-thuyết này cho rằng tất cả mọi người đều bình-đẳng trong cuộc sống và tự-do lựa-chọn chánh-phủ của họ. Lý-thuyết Hợp-Đồng Xã-hội do những nhà triết-học chủ-trương vào thế-kỷ 17 và 18 nhằm đả-phá thuyết Quyền Thiêng-Liêng. Trong số những triết-gia này có John Locke của Anh-Quốc và Jean Jacques Rousseau của Pháp-Quốc. Lý-thuyết này mô-tả trong thời tiền-sử con người đã sống trong sự tự-do không bị giới-hạn. Thời-kỳ tự-do tuyệt-đối này được coi là "trạng-thái thiên-nhiên". Triết-gia Thomas Hobbes đã diễn-tả đời-sống con người trong thời-kỳ này có tính-cách thô-lỗ, man-rợ và ngắn-ngủi. Để chấm-dứt tình-trạng hỗn-loạn này con người cùng nhau hợp-đoàn và từ bỏ một số chủ-quyền để thành-lập một quốc-gia nhằm đem lại trật-tự và an-ninh cho mọi người. Điều này được thực-hiện bằng một bản hợp-đồng. Hơn nữa, theo bản hợp-đồng (qua Hiến-Pháp), những phần-tử của một quốc-gia thành-lập chánh-phủ để lãnh-đạo quốc-gia một cách trật-tự.

Tóm Tắt

Trong số 4 lý-thuyết được trình-bầy trên đây để giải-thích nguồn-gốc của quốc-gia, các sử-gia và triết gia đã chấp-nhận và bênh-vực hai lý-thuyết sức-Mạnh và lý-Thuyết Tiến-Hoá. Ngược lại, cả hai lý-thuyết sau bị coi là sai-lầm về phương-diện Sử-học. Thuyết Hợp-Đồng Xã-Hội lý-luận rằng quốc-gia phát-sinh do kết-quả của những hành-vi tự-nguyện của những người tự-do và quốc-gia chỉ tồn-tại để phục-vụ ý muốn của nhân-dân. Tóm lại, thuyết này trái-ngược với chủ-trương của Thuyết Quyền Thiêng-Liêng. Trong khi rất nhiều những bài bình-luận bênh-vực nền dân-chủ lần đầu tiên được đưa ra nhằm bài-bác thuyết Quyền Thiêng-Liêng, thì thuyết Hợp-Đồng Xã-Hội đã diễn-tả những ý-tưởng về một chánh-phủ giới-hạn (giới-hạn bởi một hiến-pháp thành văn), quyền cá-nhân và quyền-lực tối-hậu của nhân-dân với chánh-phủ.

HÌNH VẼ 1

NHỮNG HÌNH-THỨC CỦA CHÁNH-PHỦ

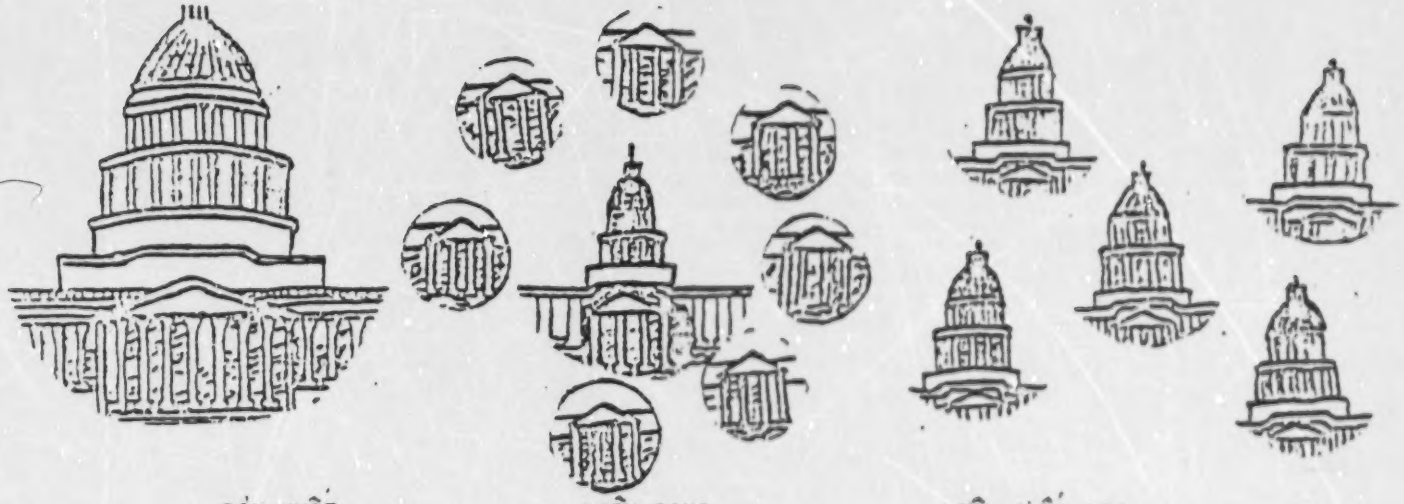

ĐƠN-NHẤT

Chánh-quyền Trung-Ương nắm giữ tất cả quyền cai-trị.

LIÊN-BANG

Hai cấp-bậc chánh-phủ phân-quyền để cai-trị. Chánh-quyền trung-ương có nhiều quyền cai-trị hơn. Các tiểu-bang có ít quyền cai-trị hơn.

LIÊN QUỐC-GIA

Hai cấp-bậc chánh-phủ phân-quyền để cai trị. Quốc-gia có tương-đương hoặc nhiều quyền-lực hơn chánh-quyền trung-ương.

NHỮNG HỆ-THỐNG CHÁNH-TRỊ

Bối-Cảnh

Hình-thức chánh-phủ của một quốc-gia không liên-hệ nhiều với hệ-thống chánh-trị của quốc-gia đó. Chánh-quyền của một quốc-gia được tổ-chức tùy theo những hình-thức chánh-phủ khác nhau. Hệ-thống chánh-trị cho ta biết ai kiểm-soát chánh-phủ và bao nhiêu người được quyền tham-dự vào chánh-phủ. Như vậy có nghĩa là chánh-phủ được kiểm-soát do một số ít người hay một số đông người. Muốn biết một quốc-gia áp-dụng loại hệ-thống chánh-trị nào, chúng ta cần đặt câu-hỏi: Ai thực-sự cai-trị quốc-gia đó?

Những Loại Căn-Bản

Bốn loại hệ-thống chánh-trị căn-bản là Chuyên-quyền, thiểu-số chánh-trị, Quý-tộc, và dân-chủ.

Chuyên-Quyền

Điển-hình cho chế-độ chuyên quyền là Francisco Franco của Tây-Ban-Nha và "Bố Già" Edi Amin của Uganda. Tất-cả quyền-hành tại hai nước nầy nằm trong tay hai nhà độc-tài Franco và Amin. Chế-độ quân-chủ chuyên-chế, trong đó Vua nắm-giữ tất-cả quyền-hành, cũng là một hình-thức của chế-độ chuyên-quyền. Ngày nay chế-độ nầy rất hiếm. Hai trong số những chế-độ quân-chủ chuyên-chế là Ba-Tư và Vương-Quốc Saudi Arabia; cả hai quốc-gia nầy đều sản-xuất dầu hỏa.

Thiểu-số Chánh-Trị

Chế-độ thiểu-số chánh-trị là hệ-thống chánh-trị trong đó một nhóm ít người kiểm-soát chánh-phủ. Điển-hình cho loại hệ-thống chánh-trị nầy là Nga-Sô. Tại Nga-sô trung-ương đảng Cộng-Sản ban-hành luật-pháp và chánh-sách cho quốc-gia. Thí-dụ khác là Ba-Tây; tại nước nầy một nhóm sĩ-quan cấp tướng kiểm-soát chánh-phủ.

Qui-Tộc

Chế-độ qui-tộc là hệ-thống chánh-trị chỉ có một giai-cấp kiểm-soát chánh-phủ. Điển-hình cho chế-độ nầy là nước Cộng-Hoà Nam-Phi-Châu và Rhodesia. Tại hai quốc-gia nầy thiểu-số người da trắng kiểm-soát chánh-phủ và loại-trừ đa-số da đen khỏi sanh-hoạt chánh-trị.

Dân-chủ

Dưới chế-độ dân-chủ, đa-số những công-dân trưởng-thành có thể tham-gia việc kiểm-soát chánh-phủ. Abraham Lincoln định-nghĩa chánh-thể dân-chủ trong bài diễn-văn đọc tại Gettysburg như Sau: "Chánh-phủ của dân, do dân, và vì dân." Trong định nghĩa nầy câu "do dân" thì quan-trọng nhất vì chỉ có dưới chánh-thể dân-chủ đa-số nhân-dân mới được tham-dự chánh-phủ. Dù rằng chúng ta nói dưới chế-độ dân-chủ đa-số nhân-dân kiểm-soát chánh-phủ nhưng đa-số nhân-dân không thực-sự tham-gia chánh-quyền. Dân bầu người đại-diện và những người đại-diện nầy thành-lập chánh-phủ, soạn-thảo pháp-luật và điều-khiển chánh-sách đối ngoại của quốc-gia. Nếu đa-số nhân-dân không thích những hoạt-động của chánh-

phủ, nhân-dân có thể bầu những đại-biểu khác để thành-lập chánh-phủ mới trong một nhiệm-kỳ bầu-cử đã ấn-định. Chế-độ dân-chủ ngày nay là chế-độ dân-chủ gián-tiếp và đại-diện để thi-hành ý-nguyện của nhân-dân. Trên thực-tế, hầu-hết những quốc-gia trên thế-giới Tây-Phương theo chế-độ dân-chủ đại-diện. Tuy nhiên một số quốc-gia thì dân-chủ hơn một số quốc-gia khác. Cổ Hy-Lạp là một thí-dụ cho nền dân-chủ trực-tiếp, trong đó tất cả những công-dân hợp pháp là những phần-tử của chánh-phủ và họ thực-sự soạn-thảo luật-pháp.

Từ-Ngữ Anh Việt Đối-Chiếu

Constitution - Hiến-pháp: Văn-kiện thiết-lập những luật-pháp căn-bản của quốc-gia và luật-lệ của chánh-phủ.

Gettysburg - Tên của một thành-phố tại tiểu-bang Pennsylvania nơi tổng-thống Lincoln đọc bài diễn-văn nổi tiếng, trong đó tổng-thống định-nghĩa chế-độ dân-chủ như sau "Chánh-phủ của dân, do dân và vì dân."

Government - Chánh-phủ. Cơ-quan có thẩm-quyền thi-hành chánh-sách Quốc-gia.

Middle East - Trung-Đông. Vùng đất-đai tại Á-châu và Phi-Châu chạy từ Libya ở miền Tây cho tới Hồi Quốc ở miền Đông.

Monarchy - Quân Chủ. Chánh-thể chuyên-chế do Vua cai-trị.

Nation - Một dân-tộc có những thứ chung nhau như ngôn-ngữ, lịch-sử và phong-tục.

Politiburo - Trung-ương đảng. Uỷ-ban chấp-hành của đảng cộng-sản Sô-Viết.

Political - Chánh-trị. Có liên-hệ với chánh-phủ.

Sovereignty - Chủ-quyền, độc-lập.

State - Quốc-gia. Một dân-tộc có chủ-quyền, đất-đai và chánh-phủ.

QUỐC-GIA, TỔ-CHỨC CHÁNH-QUYỀN VÀ THỂ-CHẾ CHÁNH-TRỊ

Bài-Tập số 1

Tên _____
Ngày Tháng _____
Lớp _____

I. Hãy so-sánh những câu sau đây với những chữ ghi phía dưới. Điền những chữ thích-hợp vào chỗ trống ở trước mỗi câu.

____ 1. Ai-Cập và Do-Thái.
____ 2. Qui-định những luật-lệ mà chánh-phủ phải tuân-theo.
____ 3. Một dân-tộc đoàn-kết lại vì có chung những phong-tục và ngôn-ngữ.
____ 4. Một quốc-gia do Vua cai-trị.
____ 5. Độc-lập

A. Quốc-gia
B. Quân-chủ
C. Chủ-quyền
D. Trung-Đông
E. Hiến-pháp

II. Hãy viết chữ T nếu câu trả-lời trúng hay chữ F nếu câu trả-lời sai.

____ 1. Một quốc-gia luôn-luôn có lãnh-thổ và biên-giới.
____ 2. Trên thế-giới có dưới 100 quốc-gia.
____ 3. Bộ-lạc là một hình-thức của quốc-gia.
____ 4. Theo lý-thuyết Quyền Thiêng-Liêng Thượng-Đế đã ban cho vua quyền cai-trị.
____ 5. Sự xuất-hiện của nền canh-nông khiến cho loài người định-cư tại một miền đất-đai.
____ 6. Lý-thuyết Sức-Mạnh cho rằng mọi người đều bình-đẳng.
____ 7. Lý-thuyết Tiến-Hóa cho rằng người cha là một hình-thức chánh-phủ đầu-tiên.
____ 8. Thomas Locke và Jean Jacques Rousseau đề-xướng thuyết Hợp-Đồng Xã-Hội.
____ 9. Tất cả các dân-tộc đều là quốc-gia.
____ 10. Tất cả các quốc-gia đều có chánh-phủ.

III. Trả-lời những câu-hỏi sau đây.

1. Em hãy cho biết lý-thuyết nào trong bốn lý-thuyết giải-thích nguồn-gốc của chánh-phủ mà em cho là đúng nhất. Giải-thích tại sao.

2. Lý-thuyết nào đã bênh-vực cho ý-tưởng mọi người bình-đẳng. Giải-thích tại sao.

Bài-Tập số 2

Tên _____
Ngày Tháng _____
Lớp _____

I. Hãy chọn nhóm chữ nào đúng nhất để điền vào những câu dưới đây, sau đo khoanh tròn câu trả-lời.

1. Chúng ta có thể nói có
   A. 4 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   B. 120 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   C. 3 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   D. 95 hình-thức chánh-phủ căn-bản.

2. Hình-thức chánh-phủ liên quốc-gia.
   A. ngày nay không còn tồn-tại.
   B. là hình-thức chánh-phủ đơn-nhất.
   C. Có chánh-phủ trung-ương mạnh và chánh-phủ tiểu-bang yếu.
   D. Có thể tìm thấy ở Mê-Tây-Cô và Guatemala.

3. Tại Hoa-Kỳ quyền-lực tối-hậu thuộc
   A. Quốc-hội
   B. Hiến-Pháp
   C. Tổng-Thống
   D. Chánh-phủ liên-bang

4. Chánh-phủ liên-bang là một chánh-phủ mà quyền cai-trị.
   A. không do ai nắm-giữ.
   B. được chia đều cho hai chánh-phủ.
   C. do chánh-quyền trung-ương độc-quyền nắm giữ.
   D. được phân-chia giữa chánh-phủ trung-ương mạnh và chánh-phủ địa-phương yếu.

5. Hình-thức chánh-phủ của một quốc-gia cho ta biết.
   A. Chánh-phủ được tổ-chức như thế nào.
   B. Giai-cấp nào cai-trị quốc-gia.
   C. Nguồn gốc của quốc-gia.
   D. Vị-trí địa-dư của quốc-gia.

II. Hãy chọn định-nghĩa nào đúng trong cột II để phù-hợp với từ-ngữ trong cột I.

Cột I	Cột II
_____ 1. Liên-bang	A. Pháp quốc
_____ 2. Đơn-nhất	B. Ngày nay không có quốc-gia nào
_____ 3. Liên quốc-gia	C. Mê-Tây-Cô

III. Hãy viết chữ T nếu câu trả-lời trúng hay chữ F nếu câu trả-lời sai.

____ 1. Hệ-thống chánh-trị cho biết ai kiểm-soát chánh-phủ.
____ 2. Dưới chế-độ dân-chủ trực-tiếp, dân bầu người đại-diện để soạn-thảo pháp-luật cho họ.
____ 3. Hệ-thống chánh-trị chuyên-chế cho phép đa-số nhân-dân lựa-chọn chánh-phủ.
____ 4. Liên-bang Sô-Viết là một chế-độ quân-chủ chuyên-chế.
____ 5. Chế-độ dân-chủ ngày nay là dân-chủ đại-diện.

Bài-Tập số 3

Tên _____
Ngày Tháng _____
Lớp _____

I. Hãy chọn nhóm chữ nào đúng nhất để điền vào những câu dưới đây. Sau đó khoanh tròn câu trả-lời.

1. Dưới chế-độ thiểu-số chánh-trị chánh-phủ.
   A. được kiểm-soát bởi toàn-dân.
   B. được kiểm-soát bởi một người.
   C. được kiểm-soát bởi một nhóm người.
   D. được kiểm-soát bởi một ông vua.

2. Những thể-chế chánh-trị cho ta biết.
   A. Chánh-phủ của quốc-gia được tổ-chức ra sao.
   B. Về thể-thức của chánh-phủ của quốc-gia.
   C. ai kiểm-soát chánh-phủ của quốc-gia.
   D. thời-gian một quốc-gia khởi đầu.

3. Dưới chế-độ dân-chủ đại-diện.
   A. đa-số nhân-dân bầu người đại-diện để soạn-thảo luật-pháp cho dân.
   B. Nhân-dân họp lại để soạn-thảo pháp-luật.
   C. nhà độc-tài soạn-thảo pháp-luật.
   D. nhân-dân bầu lên một ông vua để soạn-thảo pháp-luật cho dân.

4. Tất cả những chế-độ dưới đây được coi là độc-tài ngoại-trừ.
   A. Thiểu-số chánh-trị
   B. dân-chủ
   C. quân-chủ
   D. Chuyên-quyền.

II. Hãy chọn những cơ-cấu soạn-thảo pháp-luật trong cột II để phù-hợp với những hệ-thống chánh-trị trong cột I.

Cột I	Cột II
____ 1. dân-chủ	A. Vua
____ 2. Qui-tộc	B. một nhóm người
____ 3. Chuyên-quyền	C. một giai-cấp
____ 4. quân-chủ chuyên-chế	D. đa-số nhân-dân
____ 5. Thiểu-số chánh-trị	E. một người

III. Viết một đoạn để trả-lời những câu-hỏi sau đây.

1. Sự khác-biệt giữa một chánh-phủ đơn-nhất và một chánh-phủ liên-bang?

2. Những thể-chế chánh-phủ và những hệ-thống chánh-trị khác nhau ra sao?

Bài Trắc-nghiệm

Điểm số _____ Tên _____
Ngày tháng _____
Lớp _____

I. Hãy chọn nhóm chữ nào đúng nhất để điền vào những câu dưới đây, sau đó khoanh tròn câu trả-lời.

1. Có chừng
   A. 150 quốc-gia trên thế-giới.
   B. 3 quốc-gia trên thế-giới.
   C. dưới 100 quốc-gia trên thế-giới,
   D. 5 quốc-gia căn-bản trên thế-giới ngày nay.

2. Một quốc-gia phải có
   A. một ngôn-ngữ.
   B. một hình-thức chánh-phủ liên-bang.
   C. đất-đai.
   D. một dân-số trên 1,000,000 người.

3. John Locke và Jean Jacques Rousseau chủ-trương
   A. chế-độ quân-chủ chuyên-chế.
   B. chánh-phủ dưới chánh-thể dân-chủ.
   C. thuyết Quyền Thiêng-Liêng tối-thượng.
   D. Chánh-phủ dưới chánh-thể thiểu-số chánh-trị.

4. Người thường-có trên thế-giới lấy thực-phẩm do
   A. Kỹ-nghệ.
   B. trồng-trọt.
   C. mua bán.
   D. săn-bắn và góp-nhặt.

5. Một nhóm gia-đình họp lại gọi là
   A. một dân-tộc.
   B. một bộ-lạc.
   C. một quốc-gia.
   D. trung-ương đảng.

6. Chúng ta có thể nói có
   A. 4 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   B. 120 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   C. 3 hình-thức chánh-phủ căn-bản.
   D. 95 hình-thức chánh-phủ căn-bản.

7. Hình-thức chánh-phủ của một quốc-gia
   A. giải-thích chánh-phủ được tổ-chức ra sao.
   B. mô-tả giai-cấp nào cai-trị quốc-gia.
   C. giải-thích nguồn-gốc của quốc-gia
   D. mô-tả vị-trí địa-dư của quốc-gia.

8. Điển-hình cho chế-độ dân-chủ trực-tiếp là.
   A. Nga Sô-Viết.
   B. Mễ-Tây-Cơ.
   C. Hoa-Kỳ.
   D. Cổ Hy-Lạp.

9. Thuyết Tiến-Hóa của chánh-phủ giải-nghĩa
   A. sự tiến-hóa từ gia-đình trở-thành chánh phủ.
   B. sự tiến-hóa từ chế-độ quân-chủ đến chế-độ dân-chủ.
   C. sự tiến-hóa từ con khỉ trở thành con người.
   D. Tất cả những câu trả-lời trên đều sai.

10. Hai yếu-tố căn-bản của một quốc-gia là
   A. Lãnh-thổ và khí-hậu.
   B. ngôn-ngữ và phong-tục.
   C. Chánh-phủ và chủ-quyền.
   D. Canh-nông và nhân-dân.

11. Hệ-thống chánh-trị cho ta biết
   A. chánh-phủ của một quốc-gia được tổ-chức ra sao.
   B. quốc-gia có hình-thức chánh-phủ nào.
   C. ai cai-trị chánh-phủ của quốc-gia.
   D. thời-gian chánh-phủ của quốc-gia khởi-sự.

12. Dưới chế-độ dân-chủ đại-diện
   A. đa-số nhân-dân bầu những đại-diện để soạn-thảo pháp-luật cho họ.
   B. Nhân-dân họp nhau mỗi năm một lần để soạn-thảo pháp-luật.
   C. nhà độc-tài soạn-thảo pháp-luật.
   D. Nhân-dân bầu lên một ông Vua để soạn-thảo pháp-luật cho họ.

13. Những quốc-gia đầu-tiên được thành-lập
   A. cách đây hàng ngàn năm tại Hy-Lạp.
   B. cách đây hàng ngàn năm tại Trung-Mỹ.
   C. cách đây hàng ngàn năm tại Hoa-Kỳ.
   D. cách đây hàng ngàn năm tại Trung-Đông.

14. Tất cả những chế-độ dưới đây được coi là độc-tài ngoại-trừ
   A. thiểu-số chánh-trị.
   B. dân-chủ.
   C. quân-chủ.
   D. Chuyên-quyền.

15. Chánh-phủ liên-bang là một chánh-phủ mà quyền cai-trị
   A. không do ai nắm giữ.
   B. được chia đều cho hai chánh-phủ.
   C. do chánh-quyền trung-ương độc-quyền nắm giữ.
   D. được phân chia giữa chánh-phủ trung-ương mạnh và chánh-phủ địa-phương yếu.

16. Tại Hoa-Kỳ quyền-lực tối-hậu thuộc
    A. Hiến-pháp.
    B. Quốc-hội.
    C. Tổng-Thống.
    D. Tối-cao Pháp-Viện.

17. Chế-độ chuyên-quyền là
    A. chánh-phủ do nhiều người.
    B. chánh-phủ do một người.
    C. chánh-phủ do một số ít người
    D. chánh-phủ do một giai-cấp.

18. Chánh-phủ của Thuyết Quyền Thiêng-Liêng phục-vụ lợi-ích của
    A. toàn-thể nhân-dân.
    B. những người ưa-thích dân-chủ.
    C. những ông Vua.
    D. những nông-dân đầu-tiên.

19. Lãnh-thổ, nhân-dân, chánh-phủ và chủ-quyền là những yếu-tố bắt-buộc của
    A. một dân-tộc.
    B. một chánh-phủ
    C. một chế-độ quí-tộc
    D. một quốc-gia.

20. Điển-hình cho chế-độ quí-tộc là
    A. Rhodesia.
    B. Anh-Quoc.
    C. Pháp-Quốc.
    D. Hy-Lạp

II. Hãy viết chữ T nếu câu trả-lời trúng hoặc chữ F nếu câu trả-lời sai

_____ 1. Tất cả các quốc-gia đều có chánh-phủ.
_____ 2. Liên-bang Sô-Viết theo chế-độ quân-chủ chuyên-chế.
_____ 3. Sự xuất-hiện của nền canh-nông khiến cho loài người định-cư tại một miền đất-đai.
_____ 4. Hệ-thống chánh-trị chuyên-quyền cho phép đa-số nhân-dân lựa-chọn chánh-phủ.
_____ 5. Hệ-thống chánh-trị cho biết ai kiểm-soát chánh-phủ.
_____ 6. Thomas Locke và Jean Jacques Rousseau là người đề-xướng thuyết Hợp-Đồng Xã-Hội.
_____ 7. Thể-chế dân-chủ ngày nay là thể-chế dân-chủ đại-diện.
_____ 8. Dưới chế-độ dân-chủ trực-tiếp nhân-dân bầu người đại-diện để soạn-thảo pháp-luật cho họ.
_____ 9. Có dưới 100 quốc-gia trên thế-giới.
_____ 10. Bộ-lạc là một hình-thức của quốc-gia.
_____ 11. Thuyết Sức-Mạnh cho rằng mọi người đều bình-đẳng.
_____ 12. Tất cả những dân-tộc là những quốc-gia.
_____ 13. Một quốc-gia luôn-luôn có đất-đai và biên-giới.
_____ 14. Thuyết Quyền Thiêng-Liêng cho rằng con người được Thượng-Đế ban cho quyền cai-trị.
_____ 15. Thuyết Tiến-Hoá coi người cha là hình-thức đầu-tiên của chánh-phủ.